

Uradni list

Evropske unije

C 352

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 61

1. oktober 2018

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2018/C 352/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2018/C 352/02	Združeni zadevi C-96/16 in C-94/17: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona, Tribunal Supremo – Španija) – Banco Santander, SA/Mahamadou Demba, Mercedes Godoy Bonet (C-96/16), Rafael Ramón Escobedo Cortés/Banco de Sabadell SA (C-94/17) (Predhodno odločanje – Direktiva 93/13/EGS – Nepošteni pogoji – Področje uporabe – Odstop terjatve – Potrošniška kreditna pogodba – Merila za presojo nepoštenosti pogodbenega pogoja o določitvi obrestne mere zamudnih obresti – Posledice te nepoštenosti)	2
2018/C 352/03	Zadeva C-472/16: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Španija) – Jorge Luis Colino Sigüenza/Ayuntamiento de Valladolid in drugi (Predhodno odločanje – Direktiva 2001/23/ES – Področje uporabe – Člen 1(1) – Prenos podjetij – Ohranitev pravic delavcev – Javno naročilo storitev za upravljanje občinske glasbene šole – Prenehanje delovanja prvega izbranega ponudnika pred koncem tekočega šolskega leta in izbira novega izvajalca na začetku naslednjega šolskega leta – Člen 4(1) – Prepoved odpuščanja zaradi prenosa – Izjema – Odpuščanje iz ekonomskih, tehničnih ali organizacijskih razlogov, ki vključuje spremembe glede zaposlovanja – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47)	3

SL

2018/C 352/04	Zadeva C-561/16: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo – Španija) – Saras Energía SA/Administración del Estado (Predhodno odločanje – Direktiva 2012/27/EU – Člen 7(1), (4) in (9) – Člen 20(4) in (6) – Spodbujanje energetske učinkovitosti – Sistem obveznosti energetske učinkovitosti – Drugi ukrepi politike – Nacionalni sklad za energetske učinkovitosti – Vzpostavitev takega sklada kot glavnega ukrepa izpolnitve obveznosti glede energetske učinkovitosti – Obveznost prispevka – Določitev zavezanih strani – Distributerji energije in/ali podjetja za maloprodajo energije)	4
2018/C 352/05	Zadeva C-16/17: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalska) – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira (Predhodno odločanje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Odbitek vstopnega davka – Nastanek in obseg pravice do odbitka)	4
2018/C 352/06	Zadeva C-521/17: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht – Avstrija) – VTB Bank (Austria) AG/Finanzmarktaufsichtsbehörde (Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Direktiva 2013/36/EU – Členi 64, 65 in 67 – Uredba (EU) št. 575/2013 – Člen 395(1) in (5) – Nadzor nad kreditnimi institucijami – Pooblastila za nadzor in za naložitev kazni – Omejitve velikih izpostavljenosti – Ureditev države članice, ki določa naložitev obresti v primeru preseganja teh omejitev – Uredba (EU) št. 468/2014 – Člen 48 – Delitev pristojnosti med Evropsko centralno banko (ECB) in nacionalnimi organi – Formalno uveden nadzorniški postopek)	5
2018/C 352/07	Zadeva C-59/17: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložil Conseil d'État – Francija) – Château du Grand Bois SCI/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (Predhodno odločanje – Kmetijstvo – Trg za vino – Uredba (ES) št. 555/2008 – Pomoč za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov – Nenapovedani pregledi na kraju samem – Pooblastila nadzornih uradnikov – Možnost uradnikov, da vstopijo na kmetijsko gospodarstvo brez predhodnega soglasja pridelovalca)	6
2018/C 352/08	Združene zadeve C-61/17, C-62/17 in C-72/17: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg – Nemčija) – Miriam Bichat (C-61/17), Daniela Chlubna (C-62/17), Isabelle Walkner (C-72/17)/Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG (Predhodno odločanje – Socialna politika – Kolektivni odpusti – Direktiva 98/59/ES – Člen 2(4), prvi pododstavek – Pojem „obvladujoče podjetje“ – Postopki za posvetovanje z delavci – Dokazno breme)	6
2018/C 352/09	Zadeva C-115/17: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation – Francija) – Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)/Hubert Clergeau in drugi (Predhodno odločanje – Uredba (EGS) št. 1964/82 – Lažne izjave ali ravnanja z namenom pridobiti posebna izvozna nadomestila za nekatere kose odkoščenega govejega mesa – Sprememba Uredbe št. 1964/82, s katero je bilo upravičenje do posebnih izvoznih nadomestil razširjeno – Načelo retroaktivne uporabe milejšega kazenskega zakona – Člen 49(1), tretji stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah)	7
2018/C 352/10	Zadeva C-120/17: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Satversmes tiesa – Latvija) – Administratīvā rajona tiesa/Ministru kabinets (Predhodno odločanje – Kmetijstvo – Podpora za razvoj podeželja – Uredba (ES) št. 1257/1999 – Členi od 10 do 12 – Podpora za predčasno upokožitev – Nacionalna zakonodaja, ki je določala prenos podpore za predčasno upokožitev z dedovanjem – Zakonodaja, ki jo je potrdila Evropska komisija – Naknadna sprememba stališča – Varstvo legitimnih pričakovanj)	8

2018/C 352/11	Zadeva C-122/17: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal – Irska) – David Smith/Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General (Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Zavarovanje civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil – Tretja direktiva 90/232/EGS – Člen 1 – Odgovornost pri telesnih poškodbah, povzročenih vsem potnikom razen vozniku – Obvezno zavarovanje – Neposredni učinek direktiv – Obveznost, da se ne uporabi nacionalna ureditev, ki je v nasprotju z direktivo – Neuporaba pogodbene klavzule, ki je v nasprotju z direktivo)	8
2018/C 352/12	Zadeva C-123/17: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Nefiye Yön/Landeshauptstadt Stuttgart (Predhodno odločanje – Pridružitveni sporazum EGS-Turčija – Sklep t. 2/76 – Člen 7 – Klavzula „standstill“ – Pravica do prebivanja družinskih članov turškega delavca – Obveznost pridobitve vizuma za vstop na ozemlje države članice)	9
2018/C 352/13	Zadeva C-161/17: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof – Nemčija) – Land Nordrhein-Westfalen/Dirk Renckhoff (Predhodno odločanje – Avtorska pravica in sorodne pravice – Direktiva 2001/29/ES – Informacijska družba – Usklajevanje določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic – Člen 3(1) – Priobčitev javnosti – Pojem – Spletna objava fotografije, ki je bila predhodno brez omejevalnih ukrepov in z dovoljenjem imetnika avtorske pravice objavljena na neki spletni strani, na drugi spletni strani brez dovoljenja navedenega imetnika – Nova javnost)	10
2018/C 352/14	Zadeva C-300/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria – Madžarska) – Hochtief AG/Budapest Főváros Önkormányzata (Predhodno odločanje – Javna naročila – Revizijski postopki – Direktiva 89/665/ES – Odškodninska tožba – Člen 2(6) – Nacionalna ureditev, ki dopustnost vseh odškodninskih tožb pogojuje s predhodno in dokončno ugotovitvijo nezakonitosti odločitve naročnika, ki je vzrok za zatrevano škodo – Ničnostna tožba – Predhodni zahtevek za revizijo pred revizijsko komisijo – Sodni nadzor nad sklepi revizijske komisije – Nacionalna ureditev, ki izključuje predložitev tožbenih razlogov, ki niso bili navedeni pred revizijsko komisijo – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47 – Pravica do učinkovitega sodnega varstva – Načeli učinkovitosti in enakovrednosti)	11
2018/C 352/15	Zadeva C-329/17: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Gerhard Prenninger in drugi/Oberösterreichische Landesregierung (Predhodno odločanje – Okolje – Direktiva 2011/92/EU – Presoja vplivov nekaterih projektov na okolje – Priloga II – Točka 1(d) – Pojem „izsekavanje gozdov za namene spreminjanja v drugo vrsto rabe zemljišč“ – Posek rastja na trasi za postavitve in rabo nadzemnega voda za prenos električne energije)	12
2018/C 352/16	Zadeva C-435/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tartu Halduskohus – Estonija) – Argo Kalda Mardi talu/Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA) (Predhodno odločanje – Skupna kmetijska politika – Neposredna plačila – Uredba (UE) št. 1306/2013 – Člena 93 in 94 – Priloga II – Navzkrižna skladnost – Kmetijski in okoljski pogoji – Minimalne zahteve – Izvajanje v eni državi članici – Obveznost ohranjanja območij „grobišč“ – Obseg)	12
2018/C 352/17	Zadeva C-475/17: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Riigikohus – Estonija) – Viking Motors AS in drugi/Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet (Predhodno odločanje – Obdavčenje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 401 – Nacionalni davki, ki jih je mogoče označiti kot prometne davke – Prepoved – Pojem „prometni davek“ – Lokalni davek na prodajo – Bistvene značilnosti DDV – Neobstoj)	13

2018/C 352/18	Zadeva C-485/17: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof – Nemčija) – Verbraucherzentrale Berlin eV/Unimatic Vertriebs GmbH (Predhodno odločanje – Varstvo potrošnikov – Direktiva 2011/83/EU – Člen 2, točka 9 – Pojem „poslovni prostori“ – Merila – Prodajna pogodba, sklenjena na stojnici trgovca na trgovskem sejmu)	14
2018/C 352/19	Zadeva C-521/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tallinna Ringkonnakohus – Estonija) – Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U. A./Deepak Mehta (Predhodno odločanje – Intelektualna in industrijska lastnina – Direktiva 2004/48/ES – Člen 4 – Pravica organa za kolektivno zastopanje imetnikov znamk do vložitve tožbe pri sodišču – Direktiva 2000/31/ES – Členi od 12 do 14 – Odgovornost ponudnika storitev najema in registracije IP naslovov, ki omogočajo anonimno uporabo imen spletnih domen in spletnih mest)	15
2018/C 352/20	Zadeva C-396/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 15. junija 2018 – Gennaro Cafaro/DQ	15
2018/C 352/21	Zadeva C-417/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) 26. junija 2018 – AW, BV, CU, DT/Republika Litva, ki jo zastopajo Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras in Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija	16
2018/C 352/22	Zadeva C-430/18: Tožba, vložena 29. junija 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Španija	17
2018/C 352/23	Zadeva C-433/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein oikeus (Finska) 2. julija 2018 – ML/OÜ Aktiva Finants	18
2018/C 352/24	Zadeva C-435/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Obersten Gerichtshof (Avstrija) 29. junija 2018 – Otis Gesellschaft m.b.H. in drugi/Land Oberösterreich in drugi	19
2018/C 352/25	Zadeva C-454/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Förvaltningsrätten i Linköping (Švedska) 12. julija 2018 – Baltic Cable AB/Energimarknadsinspektionen	19
2018/C 352/26	Zadeva C-467/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rayonen sad Lukovit (Bolgarija) 17. julija 2018 – Strafverfahren/EP	20
2018/C 352/27	Zadeva C-476/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Pesti Központi Kerületi Bíróság (Madžarska) 23. julija 2018 – PannonHitel Pénzügyi Zrt./WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.	22
2018/C 352/28	Zadeva C-482/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 24. julija 2018 – Google Ireland Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága	23
2018/C 352/29	Zadeva C-484/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 20. julija 2018 – Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF/Institut national de l'audiovisuel	24
2018/C 352/30	Zadeva C-485/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 24. julija 2018 – Groupe Lactalis/Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Garde des Sceaux, ministre de la Justice, Ministre de l'Économie et des Finances	25

2018/C 352/31	Zadeva C-486/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 23. julija 2018 – RE/Praxair MRC	26
2018/C 352/32	Zadeva C-495/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška republika) 30. julija 2018 – YX	26
Splošno sodišče		
2018/C 352/33	Zadeva T-680/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – K. Chrysostomides & Co. in drugi/ Svet in drugi (Nepogodbena odgovornost – Ekonomska in monetarna politika – Program pomoči za stabilnost Cipra – Sklep Sveta ECB z dne 21. marca 2013 v zvezi z zagotovitvijo izredne likvidnostne pomoči, izdan na podlagi prošnje Centralne banke Cipra – Izjave Evroskupine glede Cipra z dni 25. marca, 12. aprila, 13. maja in 13. septembra 2013 – Sklep 2013/236/EU – Memorandum z dne 26. aprila 2013 o soglasju o posebnih gospodarskopoličnih pogojih, sklenjen med Republiko Ciper in Evropskim mehanizmom za stabilnost – Pristojnost Splošnega sodišča – Dopustnost – Formalne zahteve – Izčrpanje vseh notranjih pravnih sredstev – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice – Lastninska pravica – Legitimna pričakovanja – Enako obravnavanje)	28
2018/C 352/34	Zadeva T-786/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Bourdoulvali in drugi/Svet in drugi (Nepogodbena odgovornost – Ekonomska in monetarna politika – Program pomoči za stabilnost Cipra – Sklep Sveta ECB o zagotovitvi izredne likvidnostne pomoči na prošnjo Ciprske centralne banke – Izjave Evro-skupine z dne 25. marca, 12. aprila, 13. maja in 13. septembra 2013 glede Cipra – Sklep 2013/236/EU – Memorandum o soglasju z dne 26. aprila 2013 o posebnih gospodarskopoličnih pogojih, sklenjen med Ciprom in Evropskim mehanizmom za stabilnost – Pristojnost Splošnega sodišča – Dopustnost – Obličnostne zahteve – Izčrpanje nacionalnih pravnih sredstev – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice – Lastninska pravica – Upravičeno pričakovanje – Enako obravnavanje)	29
2018/C 352/35	Zadeva T-733/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Banque postale/ECB (Ekonomska in monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucij – Člen 4(1)(d) in (3) Uredbe (EU) št. 1024/2013 – Izračun količnika finančnega vzvoda – Zavrnitev EBC, da tožeči stranki dovoli, da iz izračuna količnika finančnega vzvoda izključi izpostavljenosti, ki izpolnjujejo nekatere pogoje – Člen 429(14) Uredbe (EU) št. 575/2013 – Diskrecijska pravica ECB – Napačna uporaba prava – Očitna napaka pri presoji)	30
2018/C 352/36	Zadeva T-751/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Confédération nationale du Crédit mutuel/ECB (Ekonomska in monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucij – Člen 4(1)(d) in (3) Uredbe (EU) št. 1024/2013 – Izračun količnika finančnega vzvoda – Zavrnitev EBC, da tožeči stranki dovoli, da iz izračuna količnika finančnega vzvoda izključi izpostavljenosti, ki izpolnjujejo nekatere pogoje – Člen 429(14) Uredbe (EU) št. 575/2013 – Diskrecijska pravica ECB – Napačna uporaba prava – Očitna napaka pri presoji)	31
2018/C 352/37	Zadeva T-768/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – BNP Paribas/ECB (Ekonomska in monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucij – Člen 4(1)(d) in (3) Uredbe (EU) št. 1024/2013 – Izračun količnika finančnega vzvoda – Zavrnitev ECB, da tožeči stranki dovoli, da iz izračuna količnika finančnega vzvoda izključi izpostavljenosti, ki izpolnjujejo nekatere pogoje – Člen 429(14) Uredbe (EU) št. 575/2013 – Diskrecijska pravica ECB – Napačna uporaba prava – Očitna napaka pri presoji)	32

2018/C 352/38	Zadeva T-825/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Ciper/EUIPO – Papouis Dairies (Pallas Halloumi) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije Pallas Halloumi – Prejšnja besedna certifikacijska znamka Združenega kraljestva HALLOUMI – Relativni razlog za zavrnitev – Neobstoj verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	32
2018/C 352/39	Zadeva T-847/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Ciper/EUIPO – POA (COWBOYS HALLOUMI) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije COWBOYS HALLOUMI – Prejšnja besedna certifikacijska znamka Združenega kraljestva HALLOUMI – Relativni razlog za zavrnitev – Neobstoj verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	33
2018/C 352/40	Zadeva T-797/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Star Television Productions/EUIPO – Marc Dorcel (STAR) (Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Figurativna znamka Evropske unije STAR – Neobstoj resne in dejanske uporabe znamke – Člen 51(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 [postal člene 58(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001])	34
2018/C 352/41	Zadeva T-388/18: Tožba, vložena 27. junija 2018 – WV/ESZD	34
2018/C 352/42	Zadeva T-391/18: Tožba, vložena 27. junija 2018 – Riesco García/Parlament	36
2018/C 352/43	Zadeva T-396/18: Tožba, vložena 29. junija 2018 – ITSA/Komisija	36
2018/C 352/44	Zadeva T-436/18: Tožba, vložena 13. julija 2018 – Prigent/Komisija	37
2018/C 352/45	Zadeva T-453/18: Tožba, vložena 24. julija 2018 – Biasotto/EUIPO – OOFOS (OOF)	38
2018/C 352/46	Zadeva T-454/18: Tožba, vložena 24. julija 2018 – Biasotto/EUIPO – OOFOS (OO)	39
2018/C 352/47	Zadeva T-463/18: Tožba, vložena 30. julija 2018 – Novartis/EUIPO (SMARTSURFACE)	40
2018/C 352/48	Zadeva T-473/18: Tožba, vložena 27. julija 2018 – Getsmarter Online/EUIPO (getsmarter)	40
2018/C 352/49	Zadeva T-474/18: Tožba, vložena 6. avgusta 2018 – Veit/ECB	41
2018/C 352/50	Zadeva T-481/18: Tožba, vložena 1. avgusta 2018 – Electroquímica Onubense/ECHA	42
2018/C 352/51	Zadeva T-487/18: Tožba, vložena 14. avgusta 2018 – Stada Arzneimittel/EUIPO (VirusProtect)	42
2018/C 352/52	Zadeva T-491/18: Tožba, vložena 14. avgusta 2018 – Vafo Praha/EUIPO – Rutzinger-Kurpas (Meatlove)	43
2018/C 352/53	Zadeva T-492/18: Tožba, vložena 15. avgusta 2018 – Zhadanov/EUIPO (Scanner Pro)	44
2018/C 352/54	Zadeva T-495/18: Tožba, vložena 17. avgusta 2018 – Dermatest/EUIPO (DERMATEST)	44
2018/C 352/55	Zadeva T-496/18: Tožba, vložena 17. avgusta 2018 – OCU/SRB	45
2018/C 352/56	Zadeva T-497/18: Tožba, vložena 14. avgusta 2018 – IAK – Forum International/EUIPO – Schwalb (IAK)	46
2018/C 352/57	Zadeva T-498/18: Tožba, vložena 20. avgusta 2018 – ZPC Flis/EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco)	47

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

(2018/C 352/01)

Zadnja objava

UL C 341, 24.9.2018

Prejšnje objave

UL C 328, 17.9.2018

UL C 319, 10.9.2018

UL C 311, 3.9.2018

UL C 301, 27.8.2018

UL C 294, 20.8.2018

UL C 285, 13.8.2018

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona, Tribunal Supremo – Španija) – Banco Santander, SA/Mahamadou Demba, Mercedes Godoy Bonet (C-96/16), Rafael Ramón Escobedo Cortés/Banco de Sabadell SA (C-94/17)

(Združeni zadevi C-96/16 in C-94/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Direktiva 93/13/EGS – Nepošteni pogoji – Področje uporabe – Odstop terjatve – Potrošniška kreditna pogodba – Merila za presojo nepoštenosti pogodbenega pogoja o določitvi obrestne mere zamudnih obresti – Posledice te nepoštenosti)

(2018/C 352/02)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona, Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Banco Santander, SA (C-96/16), Rafael Ramón Escobedo Cortés (C-94/17)

Tožene stranke: Mahamadou Demba, Mercedes Godoy Bonet (C-96/16), Banco de Sabadell SA (C-94/17)

Izrek

1. Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da, prvič, se ne uporabi za prakso prodajalca ali ponudnika, na podlagi katere ta odstopi ali kupi terjatev do potrošnika, ne da bi bila možnost tega odstopa določena v kreditni pogodbi, ki je sklenjena s tem potrošnikom, ter ne da bi bil zadnjenavedeni o tem odstopu predhodno obveščen ali ne bi soglašal z njim in ne da bi mu bila dana možnost, da odkupi svoj dolg in ga tako ugasne s tem, da prevzemniku plača ceno, ki jo je ta plačal iz naslova navedenega odstopa, povečano za upoštevne stroške, obresti in izdatke. Drugič, ta direktiva se prav tako ne uporablja za nacionalne določbe, kakršne so tiste iz člena 1535 Código Civil (civilni zakonik) ter členov 17 in 540 Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil (zakon 1/2000 o zakonu o civilnih postopkih) z dne 7. januarja 2000, ki uokvirjajo to možnost odkupa in urejajo procesno nasleditev odstopnika terjatve s prevzemnikom.
2. Direktivo 93/13 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni sodni praksi, kakršna je sodna praksa Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) v glavni stvari, v skladu s katero je pogoj v pogodbi o potrošniškem kreditu, o katerem se stranki nista dogovorili in s katerim je določena obrestna mera zamudnih obresti, nepošten, ker potrošniku, ki zamuja s plačilom, nalaga plačilo nesorazmerno visokega nadomestila, kadar ta obrestna mera za več kot dve odstotni točki presega obrestno mero rednih obresti, ki je določena v tej pogodbi.

3. Direktivo 93/13 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni sodni praksi, kakršna je sodna praksa Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) v glavni stvari, v skladu s katero je posledica nepoštenosti pogoja v pogodbi o potrošniškem kreditu, o katerem se stranki nista dogovorili in s katerim je določena obrestna mera zamudnih obresti, to, da se te obresti v celoti odpravijo, redne obresti, ki so določene v tej pogodbi, pa tečejo še naprej.

⁽¹⁾ UL C 145, 25.4.2016.
UL C 151, 15.5.2017.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Španija) – Jorge Luis Colino Sigüenza/ Ayuntamiento de Valladolid in drugi

(Zadeva C-472/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Direktiva 2001/23/ES – Področje uporabe – Člen 1(1) – Prenos podjetij – Ohranitev pravic delavcev – Javno naročilo storitev za upravljanje občinske glasbene šole – Prenehanje delovanja prvega izbranega ponudnika pred koncem tekočega šolskega leta in izbira novega izvajalca na začetku naslednjega šolskega leta – Člen 4(1) – Prepoved odpuščanja zaradi prenosa – Izjema – Odpuščanje iz ekonomskih, tehničnih ali organizacijskih razlogov, ki vključuje spremembe glede zaposlovanja – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47)

(2018/C 352/03)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jorge Luis Colino Sigüenza

Tožene stranke: Ayuntamiento de Valladolid, In-Pulso Musical SC, Miguel del Real Llorente, Administrador Concursal de Músicos y Escuela SL, Músicos y Escuela SL, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Izrek

- Člen 1(1) Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov je treba razlagati tako, da na področje uporabe te direktive lahko spada položaj, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem lahko ponudnik, ki mu je bilo oddano javno naročilo storitev upravljanja občinske glasbene šole in ki je od občinske uprave prejel vsa materialna sredstva, potrebna za opravljanje te dejavnosti, to prekine dva meseca pred koncem tekočega šolskega leta, odpusti zaposlene in ta materialna sredstva vrne občinski upravi, ki nov javni razpis izvede samo za naslednje šolsko leto in novemu izvajalcu zagotovi ista materialna sredstva.
- Člen 4(1) Direktive 2001/23 je treba razlagati tako, da je v okoliščinah, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, v katerih ponudnik, ki mu je bilo oddano javno naročilo storitev upravljanja občinske glasbene šole, to dejavnost konča dva meseca pred koncem tekočega šolskega leta in odpusti osebje, pri čemer novi izvajalec dejavnost nadaljuje ob začetku naslednjega šolskega leta, očitno, da je do odpovedi pogodb zaposlenim prišlo iz „ekonomskih, tehničnih ali organizacijskih razlogov, zaradi katerih so potrebne kadrovske spremembe“, v smislu te določbe, če okoliščine, ki so privedle do odpusta vseh delavcev in do zamud pri izbiri novega ponudnika storitev, ne pomenijo namernega ukrepa za odvzem pravic, ki izhajajo iz te direktive, tem delavcem, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 441, 28.11.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo – Španija) – Saras Energía SA/Administración del Estado

(Zadeva C-561/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Direktiva 2012/27/EU – Člen 7(1), (4) in (9) – Člen 20(4) in (6) – Spodbujanje energetske učinkovitosti – Sistem obveznosti energetske učinkovitosti – Drugi ukrepi politike – Nacionalni sklad za energetske učinkovitosti – Vzpostavitev takega sklada kot glavnega ukrepa izpolnitve obveznosti glede energetske učinkovitosti – Obveznost prispevka – Določitev zavezanih strani – Distributerji energije in/ali podjetja za maloprodajo energije)

(2018/C 352/04)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Saras Energía SA

Tožena stranka: Administración del Estado

ob udeležbi: Endesa SA, Endesa Energía SA, Endesa Energía XXI SLU, Viesgo Infraestructuras Energéticas SL, Hidroeléctrica del Cantábrico SAU, Nexus Energía SA, Nexus Renovables SLU, Engie España SL, Villar Mir Energía SL, Energya VM Gestión de Energía SLU, Estaciones de Servicio de Guipúzcoa SA, Acciona Green Energy Developments SLU, Fortia Energía SL

Izrek

1. Člena 7 in 20 Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, ki kot primarni način za izpolnitev obveznosti glede energetske učinkovitosti določa sistem letnega prispevka v nacionalni sklad za energetske učinkovitosti, če ta ureditev zagotavlja doseganje prihranka energije, ki je enakovreden sistemom obveznosti energetske učinkovitosti, ki se lahko vzpostavijo na podlagi člena 7(1) te direktive, in če so spoštovane zahteve iz člena 7(10) in (11) te direktive, kar mora preveriti predložitveno sodišče.
2. Člen 7 Direktive 2012/27 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki obveznosti glede energetske učinkovitosti nalaga le nekaterim določenim podjetjem iz energetskega sektorja, če določitev teh podjetij za zavezane strani temelji na objektivnih in nediskriminatornih merilih, ki so izrecno navedena, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 22, 23.1.2017.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalska) – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zadeva C-16/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Odbitek vstopnega davka – Nastanek in obseg pravice do odbitka)

(2018/C 352/05)

Jezik postopka: portugalsščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal

Tožena stranka: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izrek

Člena 167 in 168 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2010/45/EU z dne 13. julija 2010, ter načelo nevtralnosti je treba razlagati tako, da nasprotujejo temu, da davčna uprava države članice meni, da sta družba, ki ima svoj sedež v drugi državi članici ter podružnica, ki jo ima v prvi od teh držav, ločena davčna zavezanca, ker imata ta subjekta vsak svojo davčno identifikacijsko številko, in zaradi tega podružnici zavrača pravico do odbitka davka na dodano vrednost (DDV) iz bremepisov, ki jih je izdalo gospodarsko interesno združenje, katerega članica je navedena družba in ne njena podružnica.

(¹) UL C 104, 3.4.2017.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht – Avstrija) – VTB Bank (Austria) AG/ Finanzmarktaufsichtsbehörde

(Zadeva C-521/17) (¹)

(Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Direktiva 2013/36/EU – Členi 64, 65 in 67 – Uredba (EU) št. 575/2013 – Člen 395(1) in (5) – Nadzor nad kreditnimi institucijami – Pooblastila za nadzor in za naložitev kazni – Omejitve velikih izpostavljenosti – Ureditev države članice, ki določa naložitev obresti v primeru preseganja teh omejitev – Uredba (EU) št. 468/2014 – Člen 48 – Delitev pristojnosti med Evropsko centralno banko (ECB) in nacionalnimi organi – Formalno uveden nadzorniški postopek)

(2018/C 352/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: VTB Bank (Austria) AG

Nasprotna stranka: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Izrek

1. Člen 64 in člen 65(1) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ter člen 395(1) in (5) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, v skladu s katero se v primeru preseganja omejitev izpostavljenosti iz člena 395(1) Uredbe št. 575/2013 izravnalne obresti kreditni instituciji naložijo samodejno, tudi če ta izpolnjuje pogoje, določene v členu 395(5) te uredbe, ki kreditni instituciji dovoljuje preseganje navedenih omejitev.

2. Člen 48(3) Uredbe (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) je treba razlagati tako, da ni mogoče šteti, da je nadzorniški postopek formalno uveden v smislu te določbe niti kadar kreditna institucija nacionalni organ za nadzor obvesti o preseganju omejitev iz člena 395(1) Uredbe št. 575/2013 niti kadar je ta organ že sprejel odločbo v vzporednem postopku glede podobnih kršitev.

⁽¹⁾ UL C 144, 8.5.2017.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložil Conseil d'État – Francija) – Château du Grand Bois SCI/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Zadeva C-59/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Kmetijstvo – Trg za vino – Uredba (ES) št. 555/2008 – Pomoč za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov – Nenapovedani pregledi na kraju samem – Pooblastila nadzornih uradnikov – Možnost uradnikov, da vstopijo na kmetijsko gospodarstvo brez predhodnega soglasja pridelovalca)

(2018/C 352/07)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Château du Grand Bois SCI

Nasprotna stranka: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Izrek

Člene 76, 78 in 81 Uredbe Komisije (ES) št. 555/2008 z dne 27. junija 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 479/2008 o skupni ureditvi trga za vino glede podpornih programov, trgovine s tretjimi državami in obsega vinogradniških površin ter o izvajanju nadzora v vinskem sektorju je treba razlagati tako, da uradnikom, ki izvajajo pregled na kraju samem, ne dovoljujejo vstopa na kmetijsko gospodarstvo brez predhodnega soglasja pridelovalca.

⁽¹⁾ UL C 112, 10.4.2017.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg – Nemčija) – Miriam Bichat (C-61/17), Daniela Chlubna (C-62/17), Isabelle Walkner (C-72/17)/Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

(Združene zadeve C-61/17, C-62/17 in C-72/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Socialna politika – Kolektivni odpusti – Direktiva 98/59/ES – Člen 2(4), prvi pododstavek – Pojem „obvladujoče podjetje“ – Postopki za posvetovanje z delavci – Dokazno breme)

(2018/C 352/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Miriam Bichat (C-61/17), Daniela Chlubna (C-62/17), Isabelle Walkner (C-72/17)

Tožena stranka: Aviation Passage Service Berlin GmbH & Co. KG

Izrek

Člen 2(4), prvi pododstavek, Direktive Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti je treba razlagati tako, da se pojem „obvladujoče podjetje“ nanaša na vsa podjetja, ki so z delodajalcem povezana na podlagi udeležbe v kapitalu njegove družbe ali na podlagi drugih pravnih razmerij, ki jim omogočajo, da izvajajo odločilen vpliv v delodajalčevih organih odločanja in da od njega zahtevajo, da predvidi ali izvede kolektivni odpust.

(¹) UL C 144, 8.5.2017.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation – Francija) – Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)/Hubert Clergeau in drugi

(Zadeva C-115/17) (¹)

(Predhodno odločanje – Uredba (EGS) št. 1964/82 – Lažne izjave ali ravnanja z namenom pridobiti posebna izvozna nadomestila za nekatere kose odkoščenega govejega mesa – Sprememba Uredbe št. 1964/82, s katero je bilo upravičenje do posebnih izvoznih nadomestil razširjeno – Načelo retroaktivne uporabe milejšega kazenskega zakona – Člen 49(1), tretji stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah)

(2018/C 352/09)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Tožene stranke: Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelémy, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot

Izrek

Načelo retroaktivne uporabe milejšega kazenskega zakona, določeno v členu 49(1), tretji stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da je oseba obsojena, ker je posebna izvozna nadomestila, določena v Uredbi Komisije (EGS) št. 1964/82 z dne 20. julija 1982 o določitvi pogojev za dodelitev posebnih izvoznih nadomestil za nekatere kose odkoščenega govejega mesa, prejela neupravičeno na podlagi ravnanj ali lažnih izjav glede vrste blaga, za katero so bila nadomestila zaprosena, medtem ko je bilo na podlagi spremembe tega predpisa, do katere je prišlo po nastanku očitanih dejstev, za blago, ki ga je ta oseba izvozila, ta nadomestila mogoče pridobiti.

(¹) UL C 178, 6.6.2017.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Satversmes tiesa – Latvija) – Administratīvā rajona tiesa/Ministru kabinets

(Zadeva C-120/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Kmetijstvo – Podpora za razvoj podeželja – Uredba (ES) št. 1257/1999 – Členi od 10 do 12 – Podpora za predčasno upokožitev – Nacionalna zakonodaja, ki je določala prenos podpore za predčasno upokožitev z dedovanjem – Zakonodaja, ki jo je potrdila Evropska komisija – Naknadna sprememba stališča – Varstvo legitimnih pričakovanj)

(2018/C 352/10)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Satversmes tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Predlagatelj: Administratīvā rajona tiesa

Druška stranka v postopku: Ministru kabinets

Izrek

1. Člene od 10 do 12 Uredbe Sveta (ES) št. 1257/1999 z dne 17. maja 1999 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) ter o spremembi in razveljavitvi določenih uredb je treba razlagati tako, da nasprotujejo temu, da države članice v okviru izvajanja teh določb sprejmejo ukrepe, ki omogočajo prenos podpore za predčasno upokožitev z dedovanjem, kot je ta v postopku v glavni stvari.
2. Načelo varstva legitimnih pričakovanj je treba razlagati tako, da je nacionalni predpis, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki je določal prenos podpore za predčasno upokožitev z dedovanjem in ki ga je Evropska komisija potrdila kot skladnega z Uredbo št. 1257/1999, povzročil nastanek legitimnih pričakovanj pri dedičih kmetov, ki so prejeli to podporo, in da s sklepom, kakršen je naveden v zapisniku seje Odbora za razvoj podeželja pri Evropski komisiji z dne 19. oktobra 2011, v skladu s katerim navedena podpora ni prenosljiva z dedovanjem, ta legitimna pričakovanja niso prenehala.

⁽¹⁾ UL C 168, 29.5.2017.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal – Irska) – David Smith/Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General

(Zadeva C-122/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Zavarovanje civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil – Tretja direktiva 90/232/EGS – Člen 1 – Odgovornost pri telesnih poškodbah, povzročenih vsem potnikom razen vozniku – Obvezno zavarovanje – Neposredni učinek direktiv – Obveznost, da se ne uporabi nacionalna ureditev, ki je v nasprotju z direktivo – Neuporaba pogodbene klavzule, ki je v nasprotju z direktivo)

(2018/C 352/11)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Court of Appeal

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: David Smith

Tožene stranke: Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General

Izrek

Pravo Unije, zlasti člen 288 PDEU, je treba razlagati tako, da nacionalno sodišče, ki odloča o sporu med posamezniki in ki določb nacionalnega prava, ki so v nasprotju z določbo direktive, ki izpolnjuje vse pogoje, ki se zahtevajo za to, da ima neposreden učinek, ne more razlagati tako, da bi bile v skladu z zadnjenavedeno določbo, zgolj na podlagi prava Unije ni zavezano, da ne uporabi teh nacionalnih določb in pogodbene klavzule, ki je v skladu z njimi vsebovana v zavarovalni pogodbi.

V položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, bi se lahko stranka, ki je oškodovana zaradi neskladnosti nacionalnega prava s pravom Unije, ali oseba, ki je vstopila v pravice te stranke, sklicevala na sodno prakso iz sodbe z dne 19. novembra 1991, Francovich in drugi (C-6/90 in C-9/90, EU:C:1991:428), da bi od države članice eventualno prejela odškodnino za nastalo škodo.

(¹) UL C 151, 15.5.2017.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Nefiye Yön/Landeshauptstadt Stuttgart

(Zadeva C-123/17) (¹)

(Predhodno odločanje – Pridružitveni sporazum EGS-Turčija – Sklep t. 2/76 – Člen 7 – Klavzula „standstill“ – Pravica do prebivanja družinskih članov turškega delavca – Obveznost pridobitve vizuma za vstop na ozemlje države članice)

(2018/C 352/12)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nefiye Yön

Tožena stranka: Landeshauptstadt Stuttgart

ob udeležbi: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Izrek

Člen 7 Sklepa št. 2/76 z dne 20. decembra 1976, ki ga je sprejel Pridružitveni svet, ustanovljen na podlagi Sporazuma o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, ki so ga 12. septembra 1963 v Ankari podpisale Republika Turčija na eni strani ter države članice EGS in Skupnost na drugi, in ki je bil v imenu Skupnosti sklenjen, odobren in potrjen s Sklepom Sveta 64/732/EGS z dne 23. decembra 1963, je treba razlagati tako, da ukrep nacionalnega prava, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, uveden v obdobju od 20. decembra 1976 do 30. novembra 1980, ki izdajo dovoljenja za prebivanje na podlagi združitev družine za državljane tretjih držav, ki so družinski člani turškega delavca, ki zakonito prebiva v zadevni državi članici, pogojuje s pridobitvijo vizuma za navedeno združitve pred vstopom na nacionalno ozemlje, pomeni „novo omejitev“ v smislu te določbe. Tak ukrep je vseeno mogoče utemeljiti iz razlogov, ki se nanašajo na učinkovit nadzor priseljevanja in upravljanja migracijskih tokov, ampak je dopusten le, če njegovo izvajanje ne presega tistega, kar je nujno za dosego zastavljenega cilja, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 318, 25.9.2017.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof – Nemčija) – Land Nordrhein-Westfalen/Dirk Renckhoff

(Zadeva C-161/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Avtorska pravica in sorodne pravice – Direktiva 2001/29/ES – Informacijska družba – Usklajevanje določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic – Člen 3(1) – Priobčitev javnosti – Pojem – Spletna objava fotografije, ki je bila predhodno brez omejevalnih ukrepov in z dovoljenjem imetnika avtorske pravice objavljena na neki spletni strani, na drugi spletni strani brez dovoljenja navedenega imetnika – Nova javnost)

(2018/C 352/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Revident: Land Nordrhein-Westfalen

Nasprotna stranka v postopku z revizijo: Dirk Renckhoff

Izrek

Pojem „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da zajema spletno objavo fotografije, ki je bila predhodno brez omejevalnih ukrepov za preprečitev njenega prenosa in z dovoljenjem imetnika avtorske pravice objavljena na neki spletni strani, na drugi spletni strani.

⁽¹⁾ UL C 231, 17.7.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria – Madžarska) – Hochtief AG/Budapest Főváros Önkormányzata

(Zadeva C-300/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Javna naročila – Revizijski postopki – Direktiva 89/665/ES – Odškodninska tožba – Člen 2(6) – Nacionalna ureditev, ki dopustnost vseh odškodninskih tožb pogojuje s predhodno in dokončno ugotovitvijo nezakonitosti odločitve naročnika, ki je vzrok za zatrjevano škodo – Ničnostna tožba – Predhodni zahtevek za revizijo pred revizijsko komisijo – Sodni nadzor nad sklepi revizijske komisije – Nacionalna ureditev, ki izključuje predložitev tožbenih razlogov, ki niso bili navedeni pred revizijsko komisijo – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47 – Pravica do učinkovitega sodnega varstva – Načeli učinkovitosti in enakovrednosti)

(2018/C 352/14)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Kúria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hochtief AG

Tožena stranka: Budapest Főváros Önkormányzata

Izrek

1. Člen 2(6) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni procesni ureditvi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki možnost uveljavljanja civilnopravnega zahtevka v primeru kršitve pravil o javnih naročilih in oddaji javnih naročil pogojuje s tem, da revizijska komisija za področje javnih naročil ali sodišče v okviru sodnega nadzora sklepa te arbitražne komisije dokončno ugotovi kršitev.
2. Pravo Unije, zlasti člen 1(1) in (3) Direktive 89/665, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23, v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, je treba razlagati tako, da v okviru odškodninske tožbe ne nasprotuje nacionalnemu postopkovnemu pravilu, kakršno je to iz postopka v glavni stvari, ki sodni nadzor sklepov revizijske komisije, ki je na prvi stopnji pristojna za nadzor odločitev javnih naročnikov v okviru postopkov oddaje javnih naročil, omejuje zgolj na preučitev razlogov, navedenih pred to komisijo.

⁽¹⁾ UL C 269, 14.8.2017.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Gerhard Prenninger in drugi/Oberösterreichische Landesregierung

(Zadeva C-329/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Okolje – Direktiva 2011/92/EU – Presoja vplivov nekaterih projektov na okolje – Priloga II – Točka 1(d) – Pojem „izsekavanje gozdov za namene spreminjanja v drugo vrsto rabe zemljišč“ – Posek rastja na trasi za postavitve in rabo nadzemnega voda za prenos električne energije)

(2018/C 352/15)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Gerhard Prenninger, Karl Helmberger, Franziska Zimmer, Franz Scharinger, Norbert Pühringer, Agrargemeinschaft Pettenbach, Marktgemeinde Vorchdorf, Marktgemeinde Pettenbach, Gemeinde Steinbach am Ziehberg

Tožena stranka: Oberösterreichische Landesregierung

ob udeležbi: Netz Oberösterreich GmbH

Izrek

Točko 1(d)Priloge II k Direktivi 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje je treba razlagati tako, da posek rastja na trasi za namene postavitve in rabe nadzemnega električnega voda, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v času zakonitega obstoja tega voda spada pod pojem „izsekavanje gozdov za namene spreminjanja v drugo vrsto rabe zemljišč“ v smislu te določbe.

⁽¹⁾ UL C 318, 25.9.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tartu Halduskohus – Estonija) – Argo Kalda Mardi talu/Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Zadeva C-435/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Skupna kmetijska politika – Neposredna plačila – Uredba (UE) št. 1306/2013 – Člena 93 in 94 – Priloga II – Navzkrižna skladnost – Kmetijski in okoljski pogoji – Minimalne zahteve – Izvajanje v eni državi članici – Obveznost ohranjanja območij „grobišč“ – Obseg)

(2018/C 352/16)

Jezik postopka: estonsčina

Predložitevno sodišče

Tartu Halduskohus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Argo Kalda Mardi talu

Tožena stranka: Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Izrek

1. Člen 93(1), člen 94 in Priloga II k Uredbi (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da država članica z določitvijo standarda za ohranjanje zemljišč v dobrem kmetijskem in okoljskem stanju iz Priloge II zahteva, da se na kmetijski površini ohranijo kamnita grobišča, pri čemer pomeni predstavitev kamnov kršitev takega standarda in se zato plačilo, do katerega je upravičen zadevni kmet, zniža.
2. Člen 72(1)(a), člen 91(1) in (2), člen 93(1) in člen 94 Uredbe št. 1306/2013 ter člen 4(1), (b), (c) in (e) Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 je treba razlagati tako, da je treba obveznosti v zvezi z ohranjanjem zemljišč v dobrem kmetijskem in okoljskem stanju iz Uredbe št. 1306/2013 spoštovati na celotnem kmetijskem gospodarstvu in ne le na kmetijski površini, za katero je bil zahtevek za pomoč dejansko vložen.

⁽¹⁾ UL C 338, 9.10.2017.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Riigikohus – Estonija) – Viking Motors AS in drugi/Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

(Zadeva C-475/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Obdavčenje – Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 401 – Nacionalni davki, ki jih je mogoče označiti kot prometne davke – Prepoved – Pojem „prometni davek“ – Lokalni davek na prodajo – Bistvene značilnosti DDV – Neobstoj)

(2018/C 352/17)

Jezik postopka: estonsčina

Predložitveno sodišče

Riigikohus

Stranke v postopku v glavni stvari

Vložniki kasacijske pritožbe: Viking Motors AS, TKM Beauty Eesti OÜ, TKM King AS, Kaubamaja AS, Selver AS

Nasprotni stranki v postopku s kasacijsko pritožbo: Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Izrek

Člen 401 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da ne nasprotuje ohranitvi ali uvedbi davka, kakršen je davek na prodajo iz postopka v glavni stvari.

(¹) UL C 347, 16.10.2017.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof – Nemčija) – Verbraucherzentrale Berlin eV/Unimatic Vertriebs GmbH

(Zadeva C-485/17) (¹)

(Predhodno odločanje – Varstvo potrošnikov – Direktiva 2011/83/EU – Člen 2, točka 9 – Pojem „poslovni prostori“ – Merila – Prodajna pogodba, sklenjena na stojnici trgovca na trgovskem sejmu)

(2018/C 352/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Revidentka: Verbraucherzentrale Berlin eV

Respondentka: Unimatic Vertriebs GmbH

Izrek

Člen 2, točka 9, Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta je treba razlagati tako, da je stojnica, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki jo trgovec uporablja na trgovskem sejmu, na katerem opravlja svojo dejavnost nekaj dni na leto, „poslovni prostor“ v smislu te določbe, če bi ob upoštevanju vseh dejanskih okoliščin v zvezi z dejavnostjo trgovca, zlasti pa videza stojnice in informacij, ki so bile posredovane na samem sejmskem prostoru, potrošnik, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, lahko razumno domneval, da ta trgovec tam opravlja svojo dejavnost in bo z njim vzpostavil stik z namenom sklenitve pogodbe, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče.

(¹) UL C 392, 20.11.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. avgusta 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tallinna Ringkonnakohus – Estonija) – Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A./Deepak Mehta

(Zadeva C-521/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Intelektualna in industrijska lastnina – Direktiva 2004/48/ES – Člen 4 – Pravica organa za kolektivno zastopanje imetnikov znamk do vložitve tožbe pri sodišču – Direktiva 2000/31/ES – Členi od 12 do 14 – Odgovornost ponudnika storitev najema in registracije IP naslovov, ki omogočajo anonimno uporabo imen spletnih domen in spletnih mest)

(2018/C 352/19)

Jezik postopka: estonsščina

Predložitveno sodišče

Tallinna Ringkonnakohus

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Deepak Mehta

Izrek

1. Člen 4(c) Direktive 2004/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine je treba razlagati tako, da morajo države članice organu za kolektivno zastopanje imetnikov znamk, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, priznati sposobnost, da zaradi varstva pravic teh imetnikov v lastnem imenu vloži pravna sredstva, določena s to direktivo, in da vloži tožbo pri sodišču, pod pogojem, da se v nacionalni zakonodaji ta organ obravnava kot organ, ki ima neposreden interes za varstvo takih pravic in da mu za ta namen omogoča biti stranka v sodnem postopku, kar mora preveriti predložitveno sodišče.
2. Člene od 12 do 14 Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju), je treba razlagati tako, da omejitve odgovornosti, določene v teh členih, veljajo za ponudnika storitve zakupa in registracije IP naslovov, ki omogočajo anonimno uporabo spletnih domenskih imen, kot je ta v postopku v glavni stvari, pod pogojem, da ta storitev spada v eno od kategorij storitev, navedenih v teh členih, in izpolnjuje vse ustrezne pogoje, če je dejavnost takega ponudnika storitev zgolj tehnična, samodejna in pasivna, kar pomeni, da nima niti znanja niti nadzora nad podatki, ki jih te stranke prenašajo ali shranjujejo, in če nima aktivne vloge, ki omogoča optimizacijo njihove spletne prodaje, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 382, 13.11.2017.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija)
15. junija 2018 – Gennaro Cafaro/DQ

(Zadeva C-396/18)

(2018/C 352/20)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gennaro Cafaro

Tožena stranka: DQ

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalni predpis iz odloka predsednika Sveta ministrov z dne 9. septembra 2008, ki na podlagi člena 748, tretji odstavek, zakona o letalstvu določa omejitve zaposlovanja letalskega osebja družbe DQ, zlasti pa samodejno prenehanje delovnega razmerja ob dopolnjenem šestdesetem letu starosti, v nasprotju z Uredbo št. 1178/2011 ⁽¹⁾ v delu, v katerem je za zaposlovanje pilotov v komercialnem zračnem prevozu najvišja dovoljena starost določena na petinšestdeset let, in ali je to uredbo mogoče uporabiti v zadevnem primeru, če se v njem ne upošteva posebni nacionalni predpis?
2. Podredno, če meni, da se Uredba v obravnavanem primeru *ratione materiae* ne uporablja, ali je navedeni nacionalni predpis v nasprotju z načelom prepovedi diskriminacije na podlagi starosti iz Direktive 2000/78 ⁽²⁾ in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (člen 21(1)), ki je konkretno izražena v Direktivi 2000/78?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1178/2011 z dne 3. novembra 2011 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalsko osebje v civilnem letalstvu v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 311, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) 26. junija 2018 – AW, BV, CU, DT/Republika Litva, ki jo zastopajo Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras in Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

(Zadeva C-417/18)

(2018/C 352/21)

Jezik postopka: litovščina

Predložitveno sodišče

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: AW, BV, CU, DT

Tožena stranka: Republika Litva, ki jo zastopajo Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras in Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 26(5) Direktive 2002/22/ES ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES ⁽²⁾, določa obvezno posredovanje informacije o lokaciji, če gre za klice z mobilnih naprav brez kartic SIM?
2. Ali dejstvo, da nacionalna zakonodaja države članice dopušča posameznikom, da kličejo na evropsko številko za klice v sili „112“ brez kartice SIM, pomeni, da je treba informacijo o lokaciji za take klice v sili določiti v skladu s členom 26(5) Direktive 2002/22/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES?

3. Ali je nacionalna zakonodaja, določena v točki 4.5.4 postopka za dostop naročnikov in/ali uporabnikov do storitev organov, ki rešujejo nujne primere (različica, ki je veljala od 11. novembra 2011 do 15. aprila 2016), ki med drugim določa, da morajo ponudniki javnega mobilnega omrežja posredovati informacijo o lokaciji z natančnostjo pokrivanja (sektorja) bazne postaje (angleško Cell-ID), ki pa ne določa minimalne natančnosti (v smislu razdalje), s katero morajo bazne postaje določiti lokacijo kličočega ali gostoto porazdeljenosti baznih postaj (v smislu razdalje), v skladu s členom 26(5) Direktive 2002/22/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES, ki določa, da morajo pristojni regulativni organi določiti merila za natančnost in zanesljivost zagotovljenih informacij o lokaciji kličočega?
4. Če sta odgovora na prvo in/ali drugo vprašanje, da država članica mora zagotoviti, da se informacija o lokaciji določi v skladu s členom 26(5) Direktive 2002/22/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES, in/ali je odgovor na tretje vprašanje, da nacionalna zakonodaja ni v skladu s členom 26(5) Direktive 2002/22/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES, ki določa, da pristojni regulativni organi določijo merila za natančnost in zanesljivost zagotovljenih informacij o lokaciji kličočega, ali mora nacionalno sodišče, ko odloča o vprašanju odškodnine, ugotoviti neposredno vzročno zvezo med kršitvijo prava Unije in škodo, ki je nastala posameznikom, ali pa je dovolj ugotoviti posredno vzročno zvezo med kršitvijo prava Unije in škodo, ki je nastala posameznikom, če v skladu z določbami nacionalnega zakona in/ali nacionalne sodne prakse ugotovitev posredne vzročne zveze med protipravnimi dejanji in škodo, ki je nastala posameznikom, zadostuje za nastanek odgovornosti?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 367).

⁽²⁾ Direktiva 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL 2009, L 337, str. 1).

Tožba, vložena 29. junija 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Španija

(Zadeva C-430/18)

(2018/C 352/22)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: T. Scharf, J. Rius, G. von Rintelen, agenti)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija s tem, da do 18. septembra 2016 ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladev z Direktivo 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov ⁽¹⁾, oziroma da v vsakem primeru o teh predpisih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 29(1) navedene direktive;
- Kraljevini Španiji naj se v skladu s členom 260(3) naloži plačilo dnevne denarne kazni v višini 48 919,20 EUR, z učinkom od dneva razglasitve sodbe, s katero je ugotovljena neizpolnitev obveznosti sprejetja potrebnih predpisov za uskladev z Direktivo 2014/92/EU oziroma obvestitve Komisije o teh predpisih;

— Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu s členom 29(1) Direktive 2014/92/EU bi morale države članice do 18. septembra 2016 sprejeti in objaviti zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev z navedeno direktivo, ter o tem nemudoma obvestiti Komisijo.

Ker Kraljevina Španija ni opravila popolnega prenosa Direktive 2014/92/EU in Komisije ni obvestila o ukrepih za prenos, je Komisija vložila to tožbo pri Sodišču.

Komisija predlaga, naj se Kraljevini Španiji naloži plačilo dnevne denarne kazni v višini 48 919,20 EUR od dneva razglasitve sodbe, katere znesek je izračunan glede na težo in trajanje kršitve ter glede na odvratilni učinek glede na plačilno zmožnost navedene države članice.

(¹) UL 2014, L 257, str. 214.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein oikeus (Finska) 2. julija 2018 – ML/ OÜ Aktiva Finants

(Zadeva C-433/18)

(2018/C 352/23)

Jezik postopka: finščina

Predložitveno sodišče

Korkein oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: ML

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: OÜ Aktiva Finants

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je postopek za dopustitev pravnih sredstev v nadaljnjo presojo, ki je določen z nacionalnim sistemom za vlaganje pravnih sredstev, združljiv z zahtevo po učinkovitih pravnih sredstvih, ki jih obema strankama zagotavlja člen 43(1) Uredbe št. 44/2001 (¹), če se pravno sredstvo vloži zoper odločbo prvostopenjskega sodišča, ki se nanaša na priznanje ali izvršitev sodbe v skladu z Uredbo št. 44/2001?
2. Ali so v postopku za dopustitev pravnih sredstev v nadaljnjo presojo izpolnjene zahteve v zvezi z obravnavo v kontradiktornem postopku v smislu člena 43(3) Uredbe št. 44/2001, če nasprotna stranka v pritožbenem postopku pred odločitvijo o dopustitvi pravnega sredstva v zvezi z vloženim pravnim sredstvom ni zaslišana? Ali so te zahteve izpolnjene, če je nasprotna stranka v pritožbenem postopku zaslišana pred odločitvijo o dopustitvi pravnega sredstva v nadaljnjo presojo?
3. Ali je pri razlagi pomembna okoliščina, da je oseba, ki vloži pravno sredstvo, lahko ne le stranka, ki je izvršitev zahtevala in katere zahtevek je bil zavržen, temveč tudi stranka, proti kateri je bila izvršitev zahtevana, če je bilo zahtevku ugodeno?

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Obersten Gerichtshof (Avstrija) 29. junija 2018 – Otis Gesellschaft m.b.H. in drugi/Land Oberösterreich in drugi

(Zadeva C-435/18)

(2018/C 352/24)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Otis Gesellschaft m.b.H., Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone Aktiengesellschaft, ThyssenKrupp Aufzüge Gesellschaft m.b.H.

Tožene stranke: Land Oberösterreich, Gemeinnützige Wohnungsgenossenschaft „Lebensräume“ eingetragene Gen.m.b.H., EBS Wohnungsgesellschaft mbH, WAG Wohnungsanlagen Gesellschaft m.b.H., WSG Gemeinnützige Wohn- und Siedlergemeinschaft reg.Gen.m.b.H., Neue Heimat Oberösterreich Gemeinnützige Wohnungs- und SiedlungsgesmbH, BRW Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft „Baureform Wohnstätte“ eingetragene Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft „Familie“ eingetragene Gen.m.b.H., VLW Vereinigte Linzer Wohnungsgenossenschaften Gemeinnützige GmbH, Gemeinnützige Steyrer Wohn- und Siedlungs Genossenschaft „Styria“ reg.Gen.m.b.H., Innviertler Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft reg.Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft der Stadt Steyr GmbH, Gemeinnützige Industrie-Wohnungsaktiengesellschaft, Gemeinnützige Siedlungsgesellschaft m.b.H. für den Bezirk Vöcklabruck, GEWOG Neues Heim Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft m.b.H.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 85 PES, člen 81 ES, oziroma člen 101 PDEU razlagati tako, da se za polni učinek teh določb in praktično učinkovitost prepovedi, ki izhaja iz teh določb, zahteva, da lahko povračilo škode od udeležencev kartela zahtevajo tudi tiste osebe, ki ne delujejo kot ponudniki ali povpraševalci na trgu upoštevnihi proizvodov in na prostorsko upoštevnihi trgu, ki ju obvladuje kartel, ampak v okviru zakonskih predpisov kot dajalci subvencioniranihi posojil pod ugodnejšimi pogoji zagotavljajo posojila odjemalcem proizvodov, ki se ponujajo na trgu, ki ga obvladuje kartel, in so utrpeli škodo, ker je bil znesek posojila, ki so ga odobrile v določenem odstotku cene proizvoda, višji, kot bi bil, če kartelnega dogovora ne bi bilo, zaradi česar teh sredstev niso mogle naložiti z namenom doseganja dobička.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Förvaltningsrätten i Linköping (Švedska) 12. julija 2018 – Baltic Cable AB/Energimarknadsinspektionen

(Zadeva C-454/18)

(2018/C 352/25)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Förvaltningsrätten i Linköping

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Baltic Cable AB

Tožena stranka: Energimarknadsinspektionen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 16(6) Uredbe o električni energiji⁽¹⁾ uporabljati v vseh primerih, ko oseba pridobi prihodke od dodeljevanja povezave, ne glede na njene okoliščine, ali ga je treba uporabljati samo v primeru, ko je oseba, ki prejme prihodke, operater povezovalnega sistema, kot je določeno v členu 2(4) Direktive o trgu z električno energijo?
2. Če se odgovor na prvo vprašanje glasi, da je treba člen 16(6) Uredbe o električni energiji uporabljati le za operaterje prenosnega sistema, ali je podjetje, ki upravlja le povezovalni daljnovod, operater prenosnega sistema?
3. Če odgovor na prvo in drugo vprašanje pomeni, da je treba člen 16(6) Uredbe o električni energiji uporabljati za podjetje, ki upravlja le povezovalni daljnovod, ali je mogoče stroške, povezane z upravljanjem in vzdrževanjem povezovalnega daljnovođa, vselej šteti za naložbe v omrežje za vzdrževanje ali povečanje zmogljivosti prenosa, kot je navedeno v točki (b) prvega pododstavka člena 16(6)?
4. Če odgovor na prvo in drugo vprašanje pomeni, da je treba člen 16(6) Uredbe o električni energiji uporabljati za podjetje, ki upravlja le povezovalni daljnovod, ali lahko regulativni organ v skladu z drugim pododstavkom člena 16(6) Uredbe o električni energiji odobri, da lahko podjetje, ki upravlja le povezovalni daljnovod, ki ima metodologijo za določanje tarif, vendar pa nima odjemalcev, ki bi izvrševali neposredna plačila z omrežnimi pristojbinami (tarifami), ki jih je mogoče znižati, uporabi prihodke od dodeljevanja povezave za ustvarjanje donosa ali, če je odgovor na tretje vprašanje nikalen, za upravljanje in vzdrževanje?
5. Če odgovor na prvo in drugo vprašanje pomeni, da je treba člen 16(6) Uredbe o električni energiji uporabljati za podjetje, ki upravlja le povezovalni daljnovod, ter če odgovor na tretje in četrto vprašanje pomeni, da podjetje ne sme uporabiti prihodkov od dodeljevanja povezave bodisi za upravljanje in vzdrževanje bodisi za ustvarjanje donosa ali da lahko podjetje uporabi prihodke za upravljanje in vzdrževanje, ne pa tudi za ustvarjanje dobička, ali je uporaba člena 16(6) Uredbe o električni energiji za podjetje, ki upravlja le povezovalni daljnovod, v nasprotju z načelom prava Unije o sorazmernosti ali s katerim koli drugim veljavnim načelom?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1228/2003 (UL 2009, L 211, str. 15).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rayonen sad Lukovit (Bolgarija) 17. julija 2018 – Strafverfahren/EP

(Zadeva C-467/18)

(2018/C 352/26)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Rayonen sad Lukovit

Stranka v postopku v glavni stvari

EP

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali obravnavani postopek odreditve zdravstvenih prisilnih ukrepov, ki so vrsta državne prisile v razmerju do oseb, ki so po ugotovitvah državnega tožilstva storile družbeno nevarno dejanje, spada na področje uporabe Direktive 2012/13/EU ⁽¹⁾ o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku in Direktive 2013/48/EU ⁽²⁾ o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku?
2. Ali so bolgarski postopkovni predpisi, ki urejajo posebni postopek odreditve zdravstvenih prisilnih ukrepov v skladu s členom 427 in naslednjimi NPK (Nakazatelno-protesusualen kodeks, bolgarski zakonik o kazenskem postopku) in v skladu s katerimi sodišče nima pravice vrniti zadeve državnemu tožilstvu in mu naložiti, naj odpravi bistvene kršitve postopka, storjene med predkazenskim postopkom, temveč lahko bodisi ugotovi predlogu za odreditev zdravstvenih prisilnih ukrepov bodisi ga zavrne, učinkovito pravno sredstvo v smislu člena 12 Direktive 2013/48/EU in člena 8 Direktive 2012/13/EU v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki osebi zagotavlja pravico, da pred sodiščem uveljavlja morebitne kršitve njenih pravic med predkazenskim postopkom?
3. Ali je mogoče Direktivo 2012/13/EU in Direktivo 2013/48/EU uporabiti za (pred-)kazenski postopek, če nacionalno pravo, in sicer Nakazatelno-protesusualen kodeks (zakonik o kazenskem postopku), ne pozna pravnega pojma „osumljenec“, državno tožilstvo pa med predkazenskim postopkom osebe uradno ne šteje za obdolženca, saj izhaja iz tega, da je umor, ki je predmet preiskav, storila oseba v stanju neprištevnosti, in zato ustavi kazenski postopek, ne da bi osebo o tem obvestilo, pri sodišču pa predlaga odreditev zdravstvenih prisilnih ukrepov zoper osebo?
4. Ali se oseba, v zvezi s katero se predlaga obvezno zdravljenje, šteje za „osumljeno“ v smislu člena 2(1) Direktive 2012/13/EU in člena 2(3) Direktive 2013/48/EU, če je policist ob prvem ogledu kraja kaznivega dejanja in med začetnimi preiskovalnimi ukrepi v stanovanju žrtve in njenega sina, potem ko je ugotovil, da ima sin sledove krvi na svojem telesu, tega vprašal, zakaj je umoril svojo mater in zakaj je truplo odnesel na cesto, ter sinu po tem, ko mu je odgovoril na ti vprašanji, nadel lisice? Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, ali je treba osebo že v tem trenutku obvestiti v skladu s členom 3(1) v povezavi z odstavkom 2 Direktive 2012/13/EU in kako je treba v takem primeru pri obvestitvi upoštevati posebne potrebe osebe v skladu z odstavkom 2, če je policist vedel, da je oseba duševno motena?
5. Ali so nacionalni predpisi, kakršni so obravnavani, ki dovoljujejo dejanski odvzem prostosti s prisilno privedbo v psihiatrično bolnišnico po postopku v skladu z Zakon za zdraveto (zakon o zdravju) (preventivni prisilni ukrep, ki se odredi, če je dokazano, da ima oseba duševno motnjo in obstaja nevarnost, da bo storila kaznivo dejanje, vendar ne zaradi že storjenega dejanja), v skladu s členom 3 Direktive (EU) 2016/343 ⁽³⁾ o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti, če je dejanski razlog za uvedbo postopka dejanje, zaradi katerega je bil uveden kazenski postopek zoper osebo, ki je bila privedena na zdravljenje, in se na ta način pri prijetu zaobide pravica do poštenega sojenja, ki mora izpolnjevati pogoje iz člena 5(4) EKČP, to pomeni, da mora iti za postopek, v katerem ima sodišče pooblastilo, da preveri, ali so se upoštevala postopkovna pravila, da preveri sum, na katerem je temeljilo prijete, pa tudi zakonitost cilja, ki se uresničuje s temi ukrepi, kar sodišče mora storiti, če je bila oseba prijeta po postopku, določenem v Nakazatelno-protesusualen kodeks (zakonik o kazenskem postopku)?
6. Ali pojem domneve nedolžnosti iz člena 3 Direktive (EU) 2016/343 zajema tudi domnevo, da neprištevna oseba ni storila dejanja, ki je družbeno nevarno in ki ji ga očita državno tožilstvo, če se ne dokaže nasprotno v skladu s postopkovnimi pravili (v kazenskem postopku ob zagotavljanju pravice do obrambe)?
7. Ali nacionalni predpisi, ki določajo različna pooblastila sodišča, ki zadevo obravnava, v zvezi s presojo zakonitosti predkazenskega postopka po uradni dolžnosti, glede na to, ali:

- (1) sodišče preizkusi obtožni akt državnega tožilstva, v katerem se domneva, da je določena, duševno zdrava oseba storila kaznivo dejanje umora (člen 249(1) v povezavi z odstavkom 4 NPK), ali
- (2) sodišče preizkusi predlog državnega tožilstva, v katerem se domneva, da je oseba storila kaznivo dejanje umora, vendar dejanje zaradi duševne motenosti storilca ni kaznivo dejanje, in s katerim se predlaga sodna odredba državne prisile za namene zdravljenja,

zagotavljajo ranljivim osebam učinkovito pravno sredstvo, kakor je določeno v členu 13 v povezavi s členom 12 Direktive 2013/48/EU in v členu 8, točka 2, v povezavi s členom 3(2) Direktive 2012/13/EU, in ali so različna pooblastila sodišča, ki so odvisna od vrste postopka, ki pa se določi glede na to, ali je oseba, ki se šteje za storilca, duševno zdrava in torej lahko kazensko odgovarja, v skladu z načelom prepovedi diskriminacije iz člena 21(1) Listine?

- ⁽¹⁾ Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL 2012, L 142, str. 1).
- ⁽²⁾ Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL 2013, L 294, str. 1).
- ⁽³⁾ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL 2016, L 65, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Pesti Központi Kerületi Bíróság (Madžarska)
23. julija 2018 – PannonHitel Pénzügyi Zrt./WizzAir Hungary Légitársaság Kft.**

(Zadeva C-476/18)

(2018/C 352/27)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: PannonHitel Pénzügyi Zrt.

Tožena stranka: WizzAir Hungary Légitársaság Kft.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člene od 5 do 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (v nadaljevanju: Uredba) ⁽¹⁾ razlagati tako, da je za uporabo določb o pravici do odškodnine mogoče potnike, katerih let je predmet spremembe voznega reda, *izenačiti s potniki, katerih let je odpovedan*, in se tako lahko sklicujejo na pravico do odškodnine iz člena 7 Uredbe, če letalski prevoznik potnike o spremembi voznega reda obvesti dan pred časom odhoda po prvotnem voznem redu in potniki zaradi te spremembe izgubijo tri ure ali več glede na čas prihoda po prvotnem voznem redu, torej prispejo v končni namembni kraj tri ure ali več po uri prihoda, ki jo je prvotno predvidel letalski prevoznik?

2. Ali je treba člene od 5 do 7 Uredbe razlagati tako, da je za uporabo določb o pravici do odškodnine mogoče potnike, katerih let je predmet spremembe voznega reda, *izenačiti s potniki, katerih let ima zamudo*, in da se ti tako lahko sklicujejo na pravico do odškodnine iz člena 7 Uredbe, če zaradi spremembe voznega reda izgubijo tri ure ali več, torej če prispejo v končni namembni kraj tri ure ali več po uri prihoda, ki jo je prvotno predvidel letalski prevoznik?

⁽¹⁾ UL 2004, L 46, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 24. julija 2018 – Google Ireland Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

(Zadeva C-482/18)

(2018/C 352/28)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Google Ireland Limited

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 18 in 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU) ter prepoved diskriminacije razlagati tako, da nasprotujejo davčni zakonodaji države članice, ki v okviru sistema nalaganja glob zaradi opustitve obveznosti registracije v zvezi z davkom na oglaševanje omogoča, da je globa za opustitev, ki se lahko naloži družbam, ki nimajo sedeža na Madžarskem, do 2 000-krat višja od globe za opustitev, ki se lahko naloži družbam s sedežem na Madžarskem?
2. Ali lahko neobičajno visoka sankcija kazenske narave iz prejšnjega vprašanja ponudnike, ki nimajo sedeža na Madžarskem, odvrne od opravljanja storitev na Madžarskem?
3. Ali je treba člen 56 PDEU in prepoved diskriminacije razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi, v skladu s katero se za podjetja s sedežem na Madžarskem obveznost registracije samodejno, brez posebne zahteve izpolni z izdajo madžarske davčne številke ob vpisu v madžarski sodni register, ne glede na to, ali sploh objavljajo oglase, medtem ko za podjetja, ki na Madžarskem nimajo sedeža, vendar objavljajo oglase na Madžarskem, do tega ne pride samodejno, ampak morajo posebej izpolniti obveznost registracije, ob opustitvi katere se jim lahko izreče posebna sankcija?
4. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, torej če se ugotovi, da ta člen nasprotuje taki ureditvi, ali je treba člen 56 PDEU in prepoved diskriminacije razlagati tako, da nasprotujeta sankciji, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki je bila naložena zaradi opustitve obveznosti registracije v zvezi z davkom na oglaševanje?
5. Ali je treba člen 56 PDEU in prepoved diskriminacije razlagati tako, da nasprotujeta določbi, po kateri odločba o naložitvi globe podjetjem s sedežem v tujini z vročitvijo postane dokončna in izvršljiva ter se lahko upravni spor zoper njo sproži le v postopku, v katerem mora sodišče odločiti brez obravnave in so dovoljeni izključno listinski dokazi, medtem ko lahko podjetja s sedežem na Madžarskem globo, ki jim je bila naložena, izpodbijajo s pritožbo, poleg tega pa ni omejitev niti v zvezi s sodnim postopkom?

6. Ali je treba člen 56 PDEU v povezavi s pravico do dobrega upravljanja iz člena 41(1) Listine o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) razlagati tako, da ta zahteva ni izpolnjena, če se dnevno naloži globa v trikratnem znesku, pri čemer se ponudnik storitev še ni seznanil s prejšnjo odločbo in je zato nemogoče, da do naložitve naslednje globe odpravi to opustitev?
7. Ali je treba člen 56 PDEU v povezavi s pravico do dobrega upravljanja iz člena 41(1), pravico do izjave iz člena 41(2) (a) ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča iz člena 47 Listine razlagati tako, da te zahteve niso izpolnjene, če odločbe ni mogoče izpodbijati s pritožbo in so v postopku upravnega spora dovoljeni izključno listinski dokazi, ter mora sodišče v zadevi odločiti brez obravnave?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 20. julija 2018 – Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF/Institut national de l'audiovisuel

(Zadeva C-484/18)

(2018/C 352/29)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnice v postopku s kasacijsko pritožbo: Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (SPEDIDAM), PG, GF

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Institut national de l'audiovisuel

Drugi stranki: Syndicat indépendant des artistes-interprètes (SIA-UNSA), Syndicat français des artistes-interprètes (CGT)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člene 2(b), 3(2)(a) in 5 Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi ⁽¹⁾ razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da je z nacionalnimi predpisi, kot so ti, ki izhajajo iz člena 49(II) zakona št. 86-1067 z dne 30. septembra 1986 o svobodi komunikacije, kakor je bil spremenjen s členom 44 zakona št. 2006-961 z dne 1. avgusta 2006, v korist nacionalnega avdiovizualnega inštituta, ki ima pravice do izkoriščanja avdiovizualnega arhivskega gradiva nacionalnih radijskih in televizijskih družb, uvedena ureditev odstopanja, s katero je določeno, da so pogoji izkoriščanja izvedb izvajalcev in nadomestila za to izkoriščanje urejeni s pogodbami, sklenjenimi med izvajalci in tem inštitutom ali organizacijami, ki zastopajo izvajalce, in tem inštitutom, pri čemer morajo biti v teh pogodbah med drugim določeni lestvica nadomestil in podrobna pravila za njihovo izplačilo?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 24. julija 2018 –
Groupe Lactalis/Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Garde des Sceaux,
ministre de la Justice, Ministre de l'Économie et des Finances**

(Zadeva C-485/18)

(2018/C 352/30)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Groupe Lactalis

Tožene stranke: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Garde des Sceaux, ministre de la Justice, Ministre de l'Économie et des Finances

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba za člen 26 Uredbe št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 ⁽¹⁾, ki med drugim določa, da Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročila v zvezi z obveznim navajanjem države porekla ali kraja izvora pri mleku in mleku, ki se uporablja kot sestavina, šteti, da je bilo z njim to vprašanje izrecno harmonizirano v smislu člena 38(1) iste uredbe, in ali izključuje možnost, da države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi se na podlagi člena 39 te uredbe zahtevajo dodatni obvezni podatki?
2. Če so nacionalni ukrepi na podlagi člena 39(1) upravičeni iz razloga varstva potrošnikov, ali je treba meriti iz odstavka 2 tega člena, ki se nanašata na, po eni strani, dokazano povezavo med nekaterimi lastnostmi živila in njegovim poreklom ali izvorom ter, po drugi strani, dokaze o tem, da večina potrošnikov zagotovitvi teh informacij pripisuje velik pomen, razlagati povezano in zlasti ali lahko presoja dokazane povezave temelji na samo subjektivnih elementih, ki se nanašajo na pomen povezave, ki jo lahko večina potrošnikov vzpostavi med živilom in njegovim poreklom ali izvorom?
3. Ker se zdi, da se lahko k lastnostim živila prištevajo vsi elementi, ki prispevajo h kakovosti živila, ali je mogoče premisleke, povezane z odpornostjo živila na prevoz in s tveganji sprememb med potjo, uporabiti pri presoji obstoja dokazane povezave med nekaterimi lastnostmi živila in njegovim poreklom ali izvorom na podlagi člena 39(2)?
4. Ali je treba pri presoji pogojev, določenih s členom 39, šteti, da so lastnosti živila edinstvene zaradi njegovega porekla ali izvora oziroma zajamčene zaradi tega porekla ali izvora, in ali je lahko v tem zadnjem primeru, ne glede na harmonizacijo zdravstvenih in okoljskih predpisov, ki se uporabljajo v Evropski uniji, navedba porekla ali izvora natančnejša kot navedba v obliki „EU“ ali „zunaj EU“?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, str. 18).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 23. julija 2018 – RE/Praxair MRC

(Zadeva C-486/18)

(2018/C 352/31)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Vložnica kasacijske pritožbe: RE

Nasprotna stranka: Praxair MRC

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba klavzulo 2, točki 4 in 6, okvirnega sporazuma o starševskem dopustu, ki je priložen Direktivi Sveta 96/34/ES z dne 3. junija 1996 o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, sklenjenem med UNICE, CEEP in ETUC ⁽¹⁾, razlagati tako, da nasprotuje temu, da se pri odpovedi delavcu, ki je na starševskem dopustu v obliki krajšega delovnega časa, uporabi določba nacionalnega prava, kot je člen L. 3123-13 v upoštevnem obdobju veljavnega delovnega zakonika, ki določa, da se „[o]dpravnina in odpravnina ob upokojitvi za delavca, ki je bil v istem podjetju zaposlen s polnim delovnim časom in krajšim delovnim časom, [...] izračunata sorazmerno z obdobji zaposlitve, dopolnjenimi po enem in drugem načinu zaposlitve od njegovega prihoda v podjetje“?
2. Ali je treba klavzulo 2, točki 4 in 6, okvirnega sporazuma o starševskem dopustu, ki je priložen Direktivi Sveta 96/34/ES z dne 3. junija 1996 o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, sklenjenem med UNICE, CEEP in ETUC, razlagati tako, da nasprotuje temu, da se pri odpovedi delavcu, ki je na starševskem dopustu v obliki krajšega delovnega časa, uporabi določba nacionalnega prava, kot je člen R. 1233-32 delovnega zakonika, ki določa, da ima delavec med dopustom za prezaposlovanje, daljšim od odpovednega roka, pravico do mesečne plače, katere znesek bremeni delodajalca in je najmanj enak 65 % njegove povprečne mesečne bruto plače, od katere se odbijejo prispevki, navedeni v členu L. 5422-9, za zadnjih dvanajst mesecev pred prejemom odpovedi?
3. Če je odgovor na eno ali drugo prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 157 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotuje določbam nacionalnega prava, kot sta člena L. 3123-13 v upoštevnem obdobju veljavnega delovnega zakonika in R. 1233-32 tega zakonika, ker se veliko več žensk kot moških odloči izkoristiti starševski dopust v obliki krajšega delovnega časa in ker posredna diskriminacija, ki iz tega izhaja v obliki nižje odpravnine in nadomestila za prezaposlovanje v primerjavi z delavci, ki niso izkoristili starševskega dopusta v obliki krajšega delovnega časa, ni upravičena z objektivnimi razlogi, ki niso povezani s kakršno koli diskriminacijo?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 285.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška republika) 30. julija 2018 – YX

(Zadeva C-495/18)

(2018/C 352/32)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranka v postopku v glavni stvari

Tožec stranka: YX

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4(1)(a) okvirnega sklepa ⁽¹⁾ razlagati tako, da so v njem določena merila izpolnjena le, če ima obsojena oseba v državi članici, katere državljan je, družinske, socialne, poklicne ali druge vezi, ob upoštevanju katerih je mogoče utemeljeno domnevati, da lahko izvršitev kazni v tej državi omogoča lažjo socialno rehabilitacijo, in da ta člen torej nasprotuje določbi nacionalnega prava, kakršen je člen 4(1)(a) zakona št. 549/2011, ki v takih primerih omogoča priznanje in izvršitev sodbe samo na podlagi običajnega prebivališča, kot je formalno prijavljeno v državi izvršiteljici, ne da bi se upoštevalo, ali ima obsojena oseba v navedeni državi dejanske vezi, ki bi ji lahko omogočile boljšo socialno rehabilitacijo?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 4(2) okvirnega sklepa razlagati tako, da mora pristojni organ države izdajateljice tudi v primeru iz člena 4(1)(a) okvirnega sklepa, preden pošlje sodbo in potrdilo, preveriti, ali bo izvršitev kazni v državi izvršiteljici primerna z vidika lažje socialne rehabilitacije obsojene osebe, in da mora [navedeni organ] poleg tega navesti informacije, pridobljene v delu d), točka 4 potrdila, zlasti če obsojena oseba v mnenju, ki ga izrazi skladno s členom 6(3) okvirnega sklepa, navede, da ima dejanske družinske, socialne ali poklicne vezi v državi izdajateljici?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 9(1)(b) okvirnega sklepa razlagati tako, da obstaja razlog za zavrnitev priznanja in izvršitve sodbe, tudi če v primeru iz člena 4(1)(a) okvirnega sklepa, kljub posvetovanju iz odstavka 3 navedene določbe in morebitnim drugim potrebnim informacijam, ni dokazan obstoj družinskih, socialnih, poklicnih ali drugih vezi, na podlagi katerih bi bilo mogoče utemeljeno domnevati, da bo izvršitev kazni v državi izvršiteljici lahko olajšala socialno rehabilitacijo obsojene osebe?

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL 2008, L 327, str. 27).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – K. Chrysostomides & Co. in drugi/Svet in drugi

(Zadeva T-680/13) ⁽¹⁾

(Nepogodbena odgovornost – Ekonomska in monetarna politika – Program pomoči za stabilnost Cipra – Sklep Sveta ECB z dne 21. marca 2013 v zvezi z zagotovitvijo izredne likvidnostne pomoči, izdan na podlagi prošnje Centralne banke Cipra – Izjave Evroskupine glede Cipra z dni 25. marca, 12. aprila, 13. maja in 13. septembra 2013 – Sklep 2013/236/EU – Memorandum z dne 26. aprila 2013 o soglasju o posebnih gospodarskopoličnih pogojih, sklenjen med Republiko Ciper in Evropskim mehanizmom za stabilnost – Pristojnost Splošnega sodišča – Dopustnost – Formalne zahteve – Izčrpanje vseh notranjih pravnih sredstev – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice – Lastninska pravica – Legitimna pričakovanja – Enako obravnavanje)

(2018/C 352/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožče stranke: D^r. K. Chrysostomides & Co. LLC (Nikozija, Ciper) in 50 drugih tožečih strank, ki so navedene v prilogi sodbe (zastopnik: P. Tridimas, barrister)

Tožene stranke: Svet Evropske unije (zastopniki: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, E. Chatziioakeimidou in E. Moro, agenti), Evropska komisija (zastopniki: sprva B. Smulders, J.-P. Keppenne in M. Konstantinidis, nato J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis in L. Flynn, agenti), Evropska centralna banka (zastopniki: sprva N. Lenihan in F. Athanasiou, nato P. Papaschalis in P. Senkovic ter nazadnje M. Szablewska in K. Laurinavičius, agenti, skupaj s H.-G. Kamannom, avocat), Evroskupina, ki jo zastopa Svet Evropske unije, (zastopniki: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, E. Chatziioakeimidou in E. Moro, agenti), Evropska unija, ki jo zastopa Evropska komisija (zastopniki: sprva B. Smulders, J.-P. Keppenne in M. Konstantinidis, nato J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis in L. Flynn, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 268 PDEU za povračilo škode, ki naj bi tožečim strankam nastala zaradi Sklepa Sveta ECB z dne 21. marca 2013 v zvezi z zagotovitvijo izredne likvidnostne pomoči, izdanega na podlagi prošnje Centralne banke Cipra, izjav Evroskupine glede Cipra z dni 25. marca, 12. aprila, 13. maja in 13. septembra 2013, Sklepa Sveta z dne 25. aprila 2013, naslovljenega na Ciper o posebnih ukrepih za ponovno vzpostavitev finančne stabilnosti in trajnostne rasti (UL 2013, L 141, str. 32), Memoranduma z dne 26. aprila 2013 o soglasju o posebnih gospodarskopoličnih pogojih, sklenjenega med Republiko Ciper in Evropskim mehanizmom za stabilnost (EMS) ter drugih aktov in ravnanj Komisije, Sveta, ECB in Evroskupine v zvezi z dodelitvijo finančne pomoči Republiki Ciper.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC in druge tožče stranke, katerih imena so navedena v prilogi, nosijo svoje stroške in plačajo stroške Sveta Evropske unije, Evropske komisije in Evropske centralne banke (ECB).

⁽¹⁾ UL C 194, 24.6.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Bourdouvali in drugi/Svet in drugi(Zadeva T-786/14) ⁽¹⁾

(Nepogodbena odgovornost – Ekonomska in monetarna politika – Program pomoči za stabilnost Cipra – Sklep Sveta ECB o zagotovitvi izredne likvidnostne pomoči na prošnjo Ciperske centralne banke – Izjave Evro-skupine z dne 25. marca, 12. aprila, 13. maja in 13. septembra 2013 glede Cipra – Sklep 2013/236/EU – Memorandum o soglasju z dne 26. aprila 2013 o posebnih gospodarskopoličnih pogojih, sklenjen med Ciprom in Evropskim mehanizmom za stabilnost – Pristojnost Splošnega sodišča – Dopustnost – Obličnostne zahteve – Izčrpanje nacionalnih pravnih sredstev – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice – Lastninska pravica – Upravičeno pričakovanje – Enako obravnavanje)

(2018/C 352/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožene stranke: Eleni Pavlikka Bourdouvali (Meneou, Ciper) in 51 drugih tožečih strank, katerih imena so navedena v prilogi k sodbi (zastopnik: P. Tridimas, barrister)

Tožene stranke: Svet Evropske unije (zastopniki: A. de Gregorio Merino, E. Moro in E. Chatziioakeimidou, agenti), Evropska komisija (zastopniki: J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis in L. Flynn, agenti), Evropska centralna banka (zastopniki: K. Laurinavičius in M. Szablewska, agenta, skupaj s H.-G. Kamannom, avocat), Eurogroupe, ki jo zastopa Svet Evropske unije (zastopniki: A. de Gregorio Merino, E. Moro in E. Chatziioakeimidou, agenti) in Evropska unija, ki jo zastopa Evropska komisija (zastopniki: J.-P. Keppenne, M. Konstantinidis in L. Flynn, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 268 PDEU se nanaša na povrnitev škode, ki naj bi nastala tožečim strankam zaradi sklepa Sveta ECB z dne 21. marca 2013 o zagotovitvi izredne likvidnostne pomoči na prošnjo Ciperske centralne banke, izjav Euroskupine z dne 25. marca, 12. aprila, 13. maja in 13. septembra 2013 glede Cipra, sklepa Sveta 2013/236/EU z dne 25. aprila 2013, naslovljenega na Ciper o posebnih ukrepih za ponovno vzpostavitev finančne stabilnosti in trajnostne rasti (UL 2013, L 141, str. 32), memorandumu k soglasju z dne 26. aprila 2013 o posebnih gospodarskopoličnih pogojih, sklenjen med Republiko Ciper in Evropskim mehanizmom za stabilnost (EMS) ter zaradi drugi aktov in ravnanj Komisije, Sveta, ECB in Euroskupine, povezanih z dodelitvijo sporazuma o finančni pomoči Republiki Ciper.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Eleni Pavlikka Bourdouvali in drugim tožečim strankam, katerih imena se nahajajo v prilogi, se poleg svojih stroškov naložijo stroški, nastali Svetu Evropske unije, Evropski komisiji in Evropski centralni banki (ECB).

⁽¹⁾ UL C 73, 2.3.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Banque postale/ECB(Zadeva T-733/16) ⁽¹⁾

(Ekonomska in monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucij – Člen 4(1)(d) in (3) Uredbe (EU) št. 1024/2013 – Izračun količnika finančnega vzvoda – Zavrnitev EBC, da tožeči stranki dovoli, da iz izračuna količnika finančnega vzvoda izključi izpostavljenosti, ki izpolnjujejo nekatere pogoje – Člen 429 (14) Uredbe (EU) št. 575/2013 – Diskrecijska pravica ECB – Napačna uporaba prava – Očitna napaka pri presoji)

(2018/C 352/35)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: La Banque postale (Pariz, Francija) (zastopnika: E. Guillaume in L. Coudray, avocats)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (zastopniki: K. Lackhoff, R. Bax in G. Bassani, agenti, skupaj s H.-G. Kamannom in F. Louisom, avocats)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Republika Finska (zastopnik: S. Hartikainen, agent)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe ECB/SSM/2016-96950066U5XAAIRCPA 78/16, ki jo je ECB sprejela 24. avgusta 2016 na podlagi člena 4(1)(d) in člena 10 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na ECB (UL 2013, L 287, str. 63) in člena 429(14) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1, popravka v UL 2013, L 208, str. 68, in UL 2013, L 321, str. 6).

Izrek

1. Odločba Evropske centralne banke (ECB) ECB/SSM/2016-96950066U5XAAIRCPA 78/16 z dne 24. avgusta 2016 se razglasi za nično.
2. ECB se naloži plačilo stroškov.
3. Republika Finska nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 454, 5.12.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Confédération nationale du Crédit mutuel/ECB(Zadeva T-751/16) ⁽¹⁾

(Ekonomska in monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucij – Člen 4(1)(d) in (3) Uredbe (EU) št. 1024/2013 – Izračun količnika finančnega vzvoda – Zavrnitev EBC, da tožeči stranki dovoli, da iz izračuna količnika finančnega vzvoda izključi izpostavljenosti, ki izpolnjujejo nekatere pogoje – Člen 429 (14) Uredbe (EU) št. 575/2013 – Diskrecijska pravica ECB – Napačna uporaba prava – Očitna napaka pri presoji)

(2018/C 352/36)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Confédération nationale du Crédit mutuel (Pariz, Francija) (zastopnika: M. Grégoire in C. De Jonghe, avocats)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (zastopniki: K. Lackhoff, R. Bax in G. Bassani, agenti, skupaj s H.-G. Kamannom in F. Louisom, avocats)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Republika Finska (zastopnik: S. Hartikainen, agent)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe ECB/SSM/2016-9695000CG7B84NLR5984/92, ki jo je ECB sprejela 24. avgusta 2016 na podlagi člena 4(1)(d) in člena 10 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na ECB (UL 2013, L 287, str. 63) in člena 429(14) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1, popravka v UL 2013, L 208, str. 68, in UL 2013, L 321, str. 6).

Izrek

1. Odločba Evropske centralne banke (ECB) ECB/SSM/2016-9695000CG7B84NLR5984/92 z dne 24. avgusta 2016 se razglasi za nično.
2. ECB se naloži plačilo stroškov.
3. Republika Finska nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 6, 9.1.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – BNP Paribas/ECB(Zadeva T-768/16) ⁽¹⁾

(Ekonomska in monetarna politika – Bonitetni nadzor kreditnih institucij – Člen 4(1)(d) in (3) Uredbe (EU) št. 1024/2013 – Izračun količnika finančnega vzvoda – Zavrnitev ECB, da tožeči stranki dovoli, da iz izračuna količnika finančnega vzvoda izključi izpostavljenosti, ki izpolnjujejo nekatere pogoje – Člen 429 (14) Uredbe (EU) št. 575/2013 – Diskrecijska pravica ECB – Napačna uporaba prava – Očitna napaka pri presoji)

(2018/C 352/37)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: BNP Paribas (Pariz, Francija) (zastopnika: A. Champsaur in A. Delors, avocats)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (zastopniki: K. Lackhoff, R. Bax, G. Bassani in C. Olivier, agenti)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Republika Finska (zastopnik: S. Hartikainen, agent)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe ECB/SSM/2016-ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136 z dne 24. avgusta 2016, sprejete na podlagi členov 4(1)(d) in 10 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63), ter člena 429(14) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1, popravka v UL 2013, L 208, str. 68 in UL 2013, L 321, str. 6).

Izrek

1. Odločba Evropske centralne banke št. ECB/SSM/2016-ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136 z dne 24. avgusta 2016 se razglasi za nično.
2. ECB se naloži plačilo stroškov.
3. Republika Finska nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 6, 9.1.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Ciper/EUIPO – Papouis Dairies (Pallas Halloumi)(Zadeva T-825/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije Pallas Halloumi – Prejšnja besedna certifikacijska znamka Združenega kraljestva HALLOUMI – Relativni razlog za zavrnitev – Neobstoj verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2018/C 352/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Republika Ciper (zastopnika: S. Malynicz, QC, in V. Marsland, solicitor)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Gája, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Papouis Dairies Ltd (Nikozija, Ciper) (zastopnik: N. Korogiannakis, avocat)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. septembra 2016 (zadeva R 2065/2014 4) v zvezi s postopkom z ugovorom med Republiko Ciper in družbo Papouis Dairies.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Republiko Ciper se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 22, 23.1.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Ciper/EUIPO – POA (COWBOYS HALLOUMI)

(Zadeva T-847/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije COWBOYS HALLOUMI – Prejšnja besedna certifikacijska znamka Združenega kraljestva HALLOUMI – Relativni razlog za zavrnitev – Neobstoj verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2018/C 352/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Republika Ciper (zastopnika: S. Malynicz, QC, in V. Marsland, solicitor)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Gája, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Pagkypriosorganismos ageladotrofon (POA) (Latsia, Ciper) (zastopnik: N. Korogiannakis, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. septembra 2016 (zadeva R 2781/2014-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med Republiko Ciper in POA.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Republiko Ciper se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 22, 23.1.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2018 – Star Television Productions/EUIPO – Marc Dorcel (STAR)

(Zadeva T-797/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Figurativna znamka Evropske unije STAR – Neobstoj resne in dejanske uporabe znamke – Člen 51(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 [postal člene 58(1) (a) Uredbe (EU) 2017/1001])

(2018/C 352/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Star Television Productions Ltd (Tortola, Združeno kraljestvo) (zastopnik: D. Farnsworth, solicitor)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: V. Ruzek, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Marc Dorcel SA (Pariz, Francija) (zastopnik: B. Soyer, avocat)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 14. septembra 2017 (zadeva R 1519/2016-2) o postopku za razveljavitev med družbo Star Television Productions in Marcom Dorcelom.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Star Television Productions Ltd se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 42, 5.2.2018.

Tožba, vložena 27. junija 2018 – WV/ESZD

(Zadeva T-388/18)

(2018/C 352/41)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: WV (zastopnik: É. Boigelot, avocat)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje delovanje

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— njeno tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

- posledično in po odreditvi toženi stranki, uvodoma in na podlagi člena 89(3)(d) Poslovnika Splošnega sodišča „Ukrepi procesnega vodstva“, naj predloži vse listine in dokumente v zvezi s to zadevo, predvsem: pooblastilo in sklepne ugotovitve notranje varnostne preiskave, ki jo je izvedel OI; vse interne dokumente in odločbe EEAS, predložene v zvezi z obtožbami glede domnevne odstranitve dokumentov in morebitnega prenosa informacij kateri koli tretji državi s strani tožeče stranke (Izrael/Turčija), natančne datume, domnevno objavljene informacije in konkretne dokaze ter posredovane informacije in odgovor varnostne službe; dokumente in/ali interne odločitve, ki so bile očitno sprejete oziroma izdane v zvezi z incidentom z dne 27. julija 2016, in zlasti opombo Generalnega sekretarja ESZD glede izključitve tožeče stranke iz oddelka za Turčijo; elektronsko sporočilo, ki ga je gospa [X] septembra 2015 poslala gospodu [Y] in ki naj bi zadeval „resne težave, ki so pretežno povezane na njeno vedenje“; informacije glede narave različnih prenosov, v katere je bila vpletena, da bi se pojasnilo, ali so bili prenosi izvedeni z njenim delovnim mestom in/ali z dodatno obremenitvijo; pristojnosti nacionalnih strokovnjakov, ki so bili napoteni v oddelk ESZD za Turčijo, ki odraža dogovor, sklenjen med različnimi državami članicami junija 2015 za vzpostavitev navedenega oddelka; zapisnik sestanka z dne 18. maja 2017 med tožečo stranko, predstavnikom odbora uslužbencev in OI; izmenjava elektronskih sporočil z dne 10. julija 2017 med g. [Z] in vodjo delegacije EU v Turčiji;
- razglasi ničnost implicitne odločbe o zavrnitvi prošnje za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, vložene 4. septembra 2017;
- razglasi ničnost odločbe z dne 28. marca 2018, ref. št. Ares(2018)1705593, ki je bila vročena istega dne in s katero je OI zavrnil pritožbo tožeče stranke, ki jo je vložila 29. novembra 2017, ref. št. R/510/17, zoper implicitno odločbo o zavrnitvi prošnje za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov;
- toženi stranki v skladu s členom 134 Poslovnika Splošnega sodišča Evropske unije naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča strank v utemeljitvi tožbe uveljavlja en sam tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo dolžnosti pomoči in skrbnega ravnanja, kršitve členov 1e(2), 12, 12a, 22c, 24, 25 in 26 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), načela dobrega upravljanja in kršitve členov 1 in 2 Priloge IX h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije in Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102).

Tožeča stranka v okviru tožbenega razloga uveljavlja tudi kršitev členov 41, 47 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, pravice do obrambe, zlorabo prava in zlorabo postopka, poleg očitne kršitve načela legitimnih pričakovanj in enakosti orožij.

Tožeča stranka v okviru tožbenega razloga nazadnje uveljavlja kršitev načela, ki upravi nalaga, da odločbo sprejme le na podlagi zakonsko dopustnih razlogov, to pomeni na podlagi upoštevanih razlogov, ki ne vsebujejo nobenih očitnih napak pri presoji dejanskega ali pravnega stanja, ter kršitev načel sorazmernosti, kontradiktornosti, dobrega upravljanja in pravne varnosti, poleg kršitve Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

Tako uveljavljani očitek je v tem, da naj OI s tem, da je izpodbijano odločbo sprejel pod navedenimi pogoji in s tem, da je nato zavrnil pritožbo tožeče stranke, očitno ne bi pravilno uporabil in razlagal določbe Kadrovskih predpisov in zgoraj navedenih načel, saj je svojo odločbo tako glede dejanskega in pravnega stanja oprl na nenatančno obrazložitev in s tem tožečo stranko postavil v nezakonit upravni položaj, ki nikakor ni v ravnovesju med ugotovljenimi dejstvi in zavrnitvijo prošnje za pomoč.

Tožba, vložena 27. junija 2018 – Riesco García/Parlament**(Zadeva T-391/18)**

(2018/C 352/42)

*Jezik postopka: španščina***Stranki***Tožeča stranka:* Juan Carlos Riesco García (Rota, Španija) (zastopnik: M. Tey Ariza, abogado)*Tožena stranka:* Evropski parlament**Predloga***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da tožeča stranka s to vlogo in na podlagi pristojnosti Splošnega sodišča vlaga tožbo zaradi nedelovanja, in sicer v luči odgovora Odbora za peticije pri Evropskem parlamentu z dne 31. maja 2017 v zvezi z njeno pritožbo št. 0741/2015 glede domnevne diskriminacije med kariernimi uradniki in nadomestnimi uradniki v zvezi z različnim obravnavanjem pogojev za upokožitev uradnikov, zaposlenih v organih javne uprave španske države;
- ob upoštevanju omenjene zakonodaje (Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP) tožbo razglasi za dopustno in odloči v zadevi ter naj na isti podlagi španski državi naloži, da priznava in omogoči takojšnjo učinkovitost pravice vseh uradnikov, zaposlenih v organih javne uprave španske države, do enakih pogojev za predčasno upokožitev.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka navaja, da glede prostovoljne upokojitve španska zakonodaja, ki je predmet zadevne pritožbe, stalnim delavcem (kariernim), vključenim v sistem socialne varnosti, dovoljuje, da spremenijo svoj sistem socialne varnosti, ker so stalni delavci, medtem ko nadomestnim delavcem to ni omogočeno, ker niso stalno zaposleni.

Tožeča stranka neutemeljen odgovor, ki ga je na svojo pritožbo (št. 0741/2015) prejela od Odbora za pritožbe pri Evropskem parlamentu, ocenjuje za razočarajoč in nerazumljiv; ta organ, ki je to pritožbo razglasil za dopustno in ki je 3. avgusta 2016 menil, da je treba špansko zakonodajo prilagoditi v skladu z Direktivo 1999/70, kot je bilo predlagano (enakost pogojev za upokožitev), ter ki je celo nameraval sprožiti postopek zaradi neizpolnitve obveznosti, kasneje od tega odstopi, ker obstajajo „dejanska vprašanja“, ki jih je treba rešiti.

Še bolj pa je nerazumljivo, da v primeru dvomov o tem vprašanju, le-to ni predloženo pristojni instituciji, da bi se odločilo, ali je v tem primeru potrebna uskladitev nacionalne zakonodaje z Direktivo 1999/70, torej Sodišču Evropske unije, ampak da se namesto tega predlaga, da se to vprašanje predloži nacionalnim sodiščem, ki so manj pristojna, če sploh so, za presojo o nujnosti uskladitve nacionalnega prava s pravom Evropske unije.

Tožba, vložena 29. junija 2018 – ITSA/Komisija**(Zadeva T-396/18)**

(2018/C 352/43)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) (Sunbury-on-Thames, Združeno kraljestvo) (zastopnik: F. Scanvic, odvetnik)*Tožena stranka:* Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Deleagirano uredba Komisije (EU) 2018/573 z dne 15. decembra 2017 o ključnih elementih pogodb o hrambi podatkov, ki se sklenejo kot del sistema sledljivosti tobačnih izdelkov, Izvedbeno uredba Komisije (EU) 2018/574 z dne 15. decembra 2017 o tehničnih standardih za vzpostavitev in delovanje sistema sledljivosti tobačnih izdelkov ter Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/576 z dne 15. decembra 2017 o tehničnih standardih za varnostne elemente, ki se uporabljajo na tobačnih izdelkih razglasi za nične.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 8 Protokola za odpravo nezakonite trgovine s tobačnimi izdelki, ki ga je Svetovna zdravstvena organizacija sprejela 12. novembra 2012 v Seulu in s katerim je bilo prepovedano, da se dejavnosti v zvezi z označevanjem tobačnih proizvodov omejijo na tobačno industrijo. Tožeča stranka v zvezi s tem meni, da navedeni protokol sicer še ni začel veljati, vendar ga je Evropska unija sklenila in podpisala, zaradi česar ne sme sprejemati aktov, ki so v nasprotju z njim.

Poleg tega navaja, da se Direktiva 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2001/37/ES (UL 2014, L 127, str. 1), na podlagi katere je bila sprejeta v tej zadevi izpodbijana uredba, lahko in mora razlagati v skladu z navedenim protokolom, čeprav ta ne prepoveduje izrecno, da se zadevne dejavnosti omejijo na tobačno industrijo.

Nazadnje, če taka razlaga ne bi bila mogoča, bi bila sama navedena direktiva v nasprotju z navedenim protokolom in zato s Pogodbama.

Tožba, vložena 13. julija 2018 – Prigent/Komisija**(Zadeva T-436/18)**

(2018/C 352/44)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Claude Prigent (Caudan, Francija) (zastopnica: A. Bove, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- to ničnostno tožbo sprejme v obravnavo;
- ugotovi, da so tožbeni razlogi utemeljeni;
- zato sklep Evropske komisije z dne 23. maja 2018 razglasi za ničen na podlagi načela nacionalne solidarnosti, kot ga je opredelilo Sodišče (splošno pravno načelo), in/ali člena 9 Pogodbe o Evropski uniji;
- in spis posreduje v odločanje pristojnemu organu;
- odredi vse obveznosti, ki jih v zvezi s tem nalaga pravo;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka;
- vse ostale pravice, terjatve in ukrepe pridrži tožeči stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela nacionalne solidarnosti, kot ga je opredelilo Sodišče Evropske unije in ki je splošno pravno načelo. Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da je Sodišče ugotovilo, da ureditev, ki je namenjena posebni kategoriji prebivalstva ali delavcev, ni zakonska ureditev, temveč poklicna ureditev. Trdi, da v obravnavanem primeru ob upoštevanju diskriminacije, ki naj bi obstajala med samozaposlenimi, ki morajo biti zavarovani v sistemu socialne varnosti samozaposlenih delavcev (v nadaljevanju: SSVSD), čeprav je nimajo prometa ali je ta negativen, in drugimi, kot so samostojni podjetniki, zaposleni ali uradniki, ne gre jasno za zakonsko ureditev.

Tožeča stranka poleg tega meni, da SSVSD načela solidarnosti, na katerem naj bi po navedbah francoske države temeljil SSVSD kot zakonska ureditev socialne varnosti, v obravnavani zadevi ni spoštoval, ker je od njega kljub nizkim dohodkom prejel pozive k plačilu minimalnih in pavšalnih prispevkov. Poleg tega bi mu lahko bila v primeru nezadostnih prispevkov ali zamude v celoti odvzeta nadomestilo zaradi bolezni ali pokojnina, kar naj ne bi veljalo za druge francoske delavce, zavarovane pri drugem sistemu socialne varnosti.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 9 Pogodbe o Evropski uniji, ki določa enakopravnost med vsemi evropskimi državljani, ker naj vrednosti prispevkov v SSVSD ne bi bilo mogoče izračunati v škodo samozaposlenih, kot je tožeča stranka, v primerjavi z drugimi francoskimi delavci. Komisija naj bi tako z ustavitvijo postopka v zvezi s pritožbo tožeče stranke kršila načelo nacionalne solidarnosti, kakor ga je opredelilo Sodišče kot splošno pravno načelo, in člen 9 Pogodbe o Evropski uniji, zaradi česar na bi bilo treba njen sklep razglasiti za ničen.

Tožba, vložena 24. julija 2018 – Biasotto/EUIPO – OOFOS (OOF)

(Zadeva T-453/18)

(2018/C 352/45)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Alessandro Biasotto (Treviso, Italija) (zastopniki: F. le Divelec Lemmi, R. Castiglioni in E. Cammareri, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: OOFOS LLC (Reno, Nevada, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Evropske unije OOF – prijava št. 14961 767

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 10. maja 2018 v zadevi R 1270/2017-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbi v celoti ugotovi;

- izpodbijano odločbo v celoti razveljavi in posledično na podlagi prijave znamke Evropske unije št. 14961 767 odobri registracijo za vse predlagane proizvode in storitve iz razredov 18, 25 in 35 (ali naj EUIPO naloži, da ponovno preuči pritožbo tožeče stranke z dne 15. junija 2017, pri čemer naj tokrat izpodbijano prijavo primerja z znamko, ki jo je vložnik ugovora prijavil v prejšnji mednarodni registraciji št. 1258 728);
- EUIPO ali intervenientki naloži plačilo vseh stroškov tega postopka pred Splošnim sodiščem ter stroškov postopkov z ugovorom in s pritožbo pri EUIPO.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 24. julija 2018 – Biasotto/EUIPO – OOFOS (OO)

(Zadeva T-454/18)

(2018/C 352/46)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Alessandro Biasotto (Treviso, Italija) (zastopniki: F. Le Divelec Lemmi, R. Castiglioni in E. Cammareri, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: OOFOS LLC (Reno, Nevada, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: prijava znamke Evropske unije OO – prijava št. 14961 791

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 15. maja 2018 v zadevi R 1281/2017-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbi v celoti ugodi;
- izpodbijano odločbo v celoti razveljavi, pri čemer naj v bistvu potrdi ugotovitev EUIPO iz njegove odločbe z dne 17. maja 2017 v zvezi s postopkom št. B 2683558, in posledično na podlagi prijave znamke Evropske unije št. 14961 791 odobri registracijo za vse predlagane proizvode in storitve iz razredov 18, 25 in 35;
- intervenientki naloži plačilo vseh stroškov tega postopka pred Splošnim sodiščem ter stroškov postopkov z ugovorom in s pritožbo pri EUIPO.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.
-

Tožba, vložena 30. julija 2018 – Novartis/EUIPO (SMARTSURFACE)**(Zadeva T-463/18)**

(2018/C 352/47)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* Novartis AG (Basel, Švica) (zastopnik: L. Junquera Lara, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* besedna znamka Evropske unije SMARTSURFACE – zahteva za registracijo št. 16 492 076*Izpodbijana odločba:* odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 25. maja 2018 v zadevi R 1765/2017-2**Tožbeni predlogi***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- ugotovi, da člen 7(1)(b) in (c) ter 7(2) Uredbe št. 207/2009 ne preprečuje registracije zadevnega znaka (znamka Skupnosti št. 16 492 076) za proizvode razreda 09, ki so opisani v zahtevi za registracijo, in;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(1)(b) in (c) ter 7(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 27. julija 2018 – Getsmarter Online/EUIPO (getsmarter)**(Zadeva T-473/18)**

(2018/C 352/48)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* Getsmarter Online Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnik: I. Silcock, Barrister)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* prijava figurativne znamke Evropske unije getsmarter – zahteva za registracijo št. 16 565 939*Izpodbijana odločba:* odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 10. maja 2018 v zadevi R 2632/2017-1**Tožbena predloga***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 7(3) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 6. avgusta 2018 – Veit/ECB**(Zadeva T-474/18)**

(2018/C 352/49)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki***Tožeča stranka:* Veit (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopnik: K. Kujath, odvetnik)*Tožena stranka:* Evropska centralna banka**Predlogi***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen sklep tožene stranke z dne 3. januarja 2018 o uvrstitvi tožeče stranke z učinkom od 1. januarja 2018, v delu, v katerem je bil tožeči stranki znotraj plačilnega razpona F/G priznan le plačilni razred 17;
- razglasi za ničen sklep tožene stranke z dne 25. maja 2018, s katerim je bil zavrnjen zahtevek tožeče stranke, da se ji z učinkom od 1. januarja 2018 prizna plačilni razred 83 v plačilnem razponu F/G;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbena razloga in bistvene trditve*Tožeča stranka* v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.**1. Kršitev načela enakega obravnavanja**

Tožeča stranka v prvem tožbenem razlogu navaja, da je tožena stranka pri notranjih kandidatih – za razliko od zunanjih kandidatov, ki so glede na enak izbirni postopek v primerljivem položaju – le deloma upoštevala poklicne izkušnje.

2. Kršitev splošnega načela skrbnega ravnanja

Tožeča stranka v drugem tožbenem razlogu navaja, da je tožena stranka tožečo strank pri uvrstitvi brez objektivne utemeljitve obravnavala slabše kot kandidate, ki pri njej še niso bili v delovnem razmerju.

Tožba, vložena 1. avgusta 2018 – Electroquímica Onubense/ECHA**(Zadeva T-481/18)**

(2018/C 352/50)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Electroquímica Onubense, S.L. (Palos de la Frontera, Španija) (zastopnik: D. González Blanco, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj sprejme novo sodbo, s katero naj ugotovi, da družba Electroquímica Onubense (EQO) izpolnjuje zahteve za to, da se jo šteje za srednje podjetje, in sicer za namene uporabe pristojb in za registracijo izdelkov pri ECHA.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da se poročilo o izračunih malih in srednjih podjetij (MSP), ki je priloženo izpodbijani odločbi, sklicuje na njeno povezavo z družbo ERCROS v letih 2013 in 2014 ter da njen avtor zanemara zelo pomembno informacijo, in sicer da je bila le-ta ustanovljena februarja 2015 z osnovnim kapitalom v višini 3.000 evrov, kar je minimalni zahtevani osnovni kapital na podlagi španske gospodarske zakonodaje. V zvezi s tem se zatrjuje, da je bil osnovni kapital nove družbe odločen za razglasitev le-te za „majhno podjetje“, saj je družba EQO dejansko izpolnjevala merila, ki jih zahtevajo veljavni predpisi, pri čemer je udeležba družbe ERCROS v njej v nobenem pogledu ne bi mogla spremeniti v „veliko podjetje“.
2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je bila družba ECROS edini družbenik družbe EQO v obdobju med ustanovitvijo družbe (18. februar 2015) in prenosom poslovnih deležev na družbo SALINAS DEL ODIEL (2. junij 2015), in to na zgolj kratkoročen in operativen način, da bi se olajšal prenos lastništva družbe EQO na končnega prejemnika, družbo SALINAS DEL ODIEL.
3. S tretjim tožbenim razlogom se zatrjuje, da ob koncu proračunskega leta 2015 družba EQO niti neposredno niti posredno ni bila več v lasti družbe ERCROS (ki se šteje za „veliko podjetje“), temveč je bila v lasti družbe SALINAS DEL ODIEL (ki se šteje za „srednje podjetje“).
4. S četrnim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je za ugotovitev velikosti družbe EQO z vidika uporabe zadevne uredbe pomembno le povezava, ki jo je družba EQO imela z družbo, ki je bila njena matična družba ob koncu poslovnega leta 2015 – kakor je razvidno iz letnih računovodskih izkazov za navedeno leto –, in ne povezava s podjetjem, ki je to bilo kratkoročno in operativno v obdobju referenčnega proračunskega leta.
5. S petim tožbenim razlogom se zatrjuje, da bi pravilna pristojbina morala biti tista za srednje podjetje in ne tista za veliko podjetje, saj je v zvezi s tem treba ugotavljati povezavo, ki obstaja med družbama EQO in SALINAS DEL ODIEL, ne pa med družbama EQO in ERCROS.

Tožba, vložena 14. avgusta 2018 – Stada Arzneimittel/EUIPO (VirusProtect)**(Zadeva T-487/18)**

(2018/C 352/51)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Nemčija) (zastopnika: J.-C. Plate in R. Kaase, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije ViruProtect – prijava št. 16 295 511

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. junija 2018 v zadevi R 1886/2017-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 2017/1001;
- Kršitev člena 7(2)(b) Uredbe št. 2017/1001;
- Kršitev člena 75(1) Uredbe št. 2017/1001.

Tožba, vložena 14. avgusta 2018 – Vafo Praha/EUIPO – Rutzinger-Kurpas (Meatlove)

(Zadeva T-491/18)

(2018/C 352/52)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Vafo Praha s.r.o. (Chrášťany, Češka republika) (zastopnik: M. Vojáček, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druge stranke pred odborom za pritožbe: Susanne Rutzinger-Kurpas (Spigellau, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije Meatlove – zahteva za registracijo št. 15 557 374

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 12. junija 2018 v zadevi R 264/2018-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) v povezavi s členom 46 Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 15. avgusta 2018 – Zhadanov/EUIPO (Scanner Pro)**(Zadeva T-492/18)**

(2018/C 352/53)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* Igor Zhadanov (Odessa, Ukrajina) (zastopnik: P. Olson, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* besedna znamka Evropske unije Scanner Pro – zahteva za registracijo št. 16257 727*Izpodbijana odločba:* odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 6. junija 2018 v zadevi R 1812/2017-2**Tožbeni predlogi***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- registrira znamko Evropske unije na podlagi prijave 016257727 za proizvode iz razredov 9 in 42;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(3) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 17. avgusta 2018 – Dermatest/EUIPO (DERMATEST)**(Zadeva T-495/18)**

(2018/C 352/54)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki***Tožeča stranka:* Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Nemčija) (zastopnika: J. Bühling in D. Graetsch, odvetnika)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**Podatki o postopku pred EUIPO***Zadevna sporna znamka:* prijava besedne znamke Evropske unije DERMATEST – prijava št. 17 542 986*Izpodbijana odločba:* odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 12. junija 2018 v zadevi R 426/2018-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov postopka vključno s stroški pritožbenega postopka.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 2017/1001.

Tožba, vložena 17. avgusta 2018 – OCU/SRB

(Zadeva T-496/18)

(2018/C 352/55)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madrid, Španija) (representantes: E. Martínez Martínez in C. López-Mélida de Ramón, odvetnika)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- končni sklep (Final Decision) pritožbene komisije Enotnega odbora za reševanje z dne 19. junija 2018, izdan v zadevi 54/2017, ki je potekala proti Enotnemu odboru za reševanje, razveljavi;
- pritožbeni komisiji Enotnega odbora za reševanje naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev temeljne pravice iz člena 41(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (Listina) in načela spoštovanja pravice do obrambe (pravica do dobrega upravljanja, izražena v dostopu do dokumentov za legitimno uresničevanje pravice do obrambe).
 - V zvezi s tem je navedeno, da izpodbijani sklep, s katerim je pritožbena komisija zavrnila dostop do celotne dokumentacije, ki jo ima Enotni odbor za reševanje (SRB) in za katero je bilo zaprošeno zaradi uresničevanja legitimne pravice do obrambe, pomeni hudo kršitev temeljne pravice do dobrega upravljanja iz člena 41(2) Listine, ki je izražena v dostopu do dokumentov, in spoštovanja pravice do obrambe, ki je temeljno načelo prava Unije.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev členov, s katerimi je izključena omejitev poslovne zaupnosti in skrivnosti pri dostopu do dokumentacije, kadar je prošnja vložena v okviru uresničevanja pravice do obrambe in dostopa do učinkovitega sodnega varstva iz člena 88 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1), člena 84 Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190) in člena 53 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL 2013, L 176, str. 338).
- V zvezi s tem je navedeno, da so z izpodbijanim sklepom, s katerim je pritožbena komisija zavrnila dostop do celotne dokumentacije, ki jo ima SRB, napačno uporabljene izjeme od splošnega dostopa do dokumentacije, ki so zajete v zgoraj navedeni zakonodaji, saj je za navedeni dostop zaproseno v okviru izvajanja pravice do obrambe in dostopa do učinkovitega sodnega varstva.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev temeljne pravice iz člena 41(2) Listine (pravica do dobrega upravljanja v zvezi z obveznostjo obrazložitve aktov).
- V zvezi s tem se navaja, da izpodbijani sklep, s katerim je pritožbena komisija zavrnila dostop do celotne dokumentacije, ki jo ima SRB, pomeni hudo kršitev temeljne pravice do dobrega upravljanja iz člena 41(2) Listine, ker v zvezi z njim ni spoštovana obveznost obrazložitve aktov.

Tožba, vložena 14. avgusta 2018 – IAK – Forum International/EUIPO – Schwalb (IAK)

(Zadeva T-497/18)

(2018/C 352/56)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: IAK GmbH – Forum International (Kirchzarten, Nemčija) (zastopnik: G. Wilke, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Ulrich Schwalb (Köln, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije IAK – znamka Evropske unije št. 9 843 533

Postopek pred EUIPO: postopek izbrisa

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 11. junija 2018 v zadevi R 1511/2017-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo spremeni tako, da se zahteva za razglasitev ničnosti v celoti zavrne;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001.

Tožba, vložena 20. avgusta 2018 – ZPC Flis/EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco)

(Zadeva T-498/18)

(2018/C 352/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Poljska) (zastopnik: M. Kondrat, lawyer)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Evropske unije Happy Moreno choco – prijava št. 15 028 087

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 31. maja 2018 v zadevi R 1464/2017-1

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi in zadevo v ponovno odločanje vrne EUIPO;
ali
- izpodbijano odločbo spremeni tako, da ugotovi, da ni relativnih razlogov za zavrnitev ali registracijo znamko Evropske unije št. 015028087 „Happy Moreno choco“ za vse proizvode iz razredov 30 in 35, ter da se znamka registrira;
- o stroških odloči v korist tožeče stranke.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - Kršitev načela zaupanja v pravo in načela pravne varnosti.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL